

τα ἀρχαῖα τῶν φύρων ὀνόματα
καὶ τὰ ἁγία τῶν πηγῶν.

Μελέτη γλώσσιαν καὶ ἱστορικῆν.

Τα ἄρχαία τῶν φυτῶν ὀνόματα καὶ ἡ ἀγία τῶν κοινῶν

Κατ. Α'. Ἐισαγωγή ἐν τῶν φυτολογικῶν πρὸς τὴν βοτανικῆν.

§ 1. Αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἔθνοι, καὶ τὰ αἴτια ἐκ τῆς ἀνά-
δωξης καὶ ἐποδοῦ αὐτῶν. σ. α'

§ 2. Κοινολογία τῶν φυτῶν. βοτ. περιλήξις σ. β' - γ' ἀγία καὶ
χρησιμότης αὐτῶν σ. δ' - ε'.

§ 3. Βοτανικὴ ὀνομασθολογία, ὁ Ἰωνναῖος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὁ Μυσαρῶν
καὶ ἡ μεταφράσις τῶν βοτανικῶν ὀρων σ. ζ' - η'.

§ 4. Προσδοκίαι τῶν φυτῶν καὶ ἀναπαραγωγή τῶν ἀρχαίων σ. η' - θ'

§ 5. Τὸ ἔργον τοῦ Sanykarel σ. 8-13. ἀγία καὶ χεῖρες τῶν πηγῶν
αὐτοῦ σ. 13-19. περὶ ὀνομασθολογίας - Const. Afric-

anus σ. 19-21. Πραγματοποιεῖται ὀνομασθολογία. (Α' ἐν τῶν ἀναπαραγωγῶν

13' ἐπιπέδου) σ. 21-25. ἐπιστημονικὴ ἀγία (ἀγία)

36 Μιδωδς υ ουστηαρωαοσινος ευιρραοιας υ λοε υχινω̄ οπος ισην
ου ριη̄ ορομαρμε ριη̄ ριη̄ υ προαδορρογιον̄ αιλην̄ σ. 33-37. ελδωρη
δρηωδαῑ ορομαρμε. λερραεῑ χ. 37 Δου. Πορρς 38 Πιρρας 39 υδριωρη
βου. ηρωαρη̄ 38-39.

Ν Μ Π Λ Η Ξ Ε Λ Ι Α Τ Ι Κ Α εἰς τὰ "ἀρχαῖα κειμήλια τῆς φιλίας"
Ἡ ἐισαγωγή κ. α.

~~ὁ ἄριστος τοῦτο ἴδεν~~ προλογί.

ὡς εἶναι γνωστὸν. τοῖς ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς.
μύθοις τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀπὸ ἀρχῆς ἰσχυρο-

~~μύθῳ καὶ οὐδὲν ἴσχυρος μετὰ τὴν ἴσχυρον,~~
ὁ πρῶτος ἐπιπέδῳ μετὰ τῆς. ἔλαχε ἐκ χειρῶν

καὶ τῆς. ὁ ἰδρυτὴς τῆς βίβλου γένεσιν ἐν τῷ αὐτῷ οὐδὲ.
ἐκ χειρῶν τοῦ νοῦν. ^{πρὸς τὰ ἔργα} οἱ σὺν τῷ αὐτῷ καὶ οὐδὲν ἴσχυρος
καὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς

ἐπιπέδῳ, γένεσιν τὸ ἴσχυρον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς

καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς

καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς

καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς

καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς

καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀρχῆς

~~καὶ ἴδμεν ἐν τῷ αὐτῷ τῶν αἰσθητικῶν~~
~~τῶν βαρβαρῶν ἔθελον τὰ ἐπιπέδον ἰσχυρῶν~~
~~κορπύων ὀφθαλμῶν τῶν ἐπιπέδων ἰσχυρῶν ἐν~~
~~τοῦ ἀποκοπῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν. βιβλίον~~
~~ἐν τῷ αὐτῷ ἰσχυρῶν ἀποκοπῆς καὶ τῶ~~
~~πυλῶν ἰσχυρῶν ἐν τῷ Systema vege-~~
~~tabulum διακρίσει δὲ τὸ ἐπιπέδον τῶν~~
~~ἐπιπέδων ὀφθαλμῶν. ἀλλὰ μάλιστ' ἐὰν~~
~~ἰσχυρῶν ἐὰν ἰσχυρῶν τὰ ἀποκοπῆς~~
~~ἐν τῷ ἐπιπέδον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς~~
~~τῶν τῶν ἀποκοπῆς ἢ ἀποκοπῆς~~
~~ἐπιπέδον τῶν ἰσχυρῶν ἐπιπέδον ἐπιπέδον.~~
~~πεν ὁ ἀποκοπῆς τῶν ἀποκοπῆς ἐπιπέδον~~
~~οὗτος ἔχει πρὸ αὐτοῦ ^{δυσμερῆ} τῶν ἀποκοπῆς~~
~~ἐπιπέδον τῶν ἐπιπέδων βασιλείας, ἐπὶ~~
~~τῶν ἀποκοπῆς ἐπιπέδων ἐν ἀποκοπῆς τῶν~~
~~τῶν, ἰσχυρῶν ἀποκοπῆς ὀφθαλμῶν, καὶ ἰσχυρῶν~~
~~τῶν ἀποκοπῆς ἀποκοπῆς τῶν ἀποκοπῆς~~
~~τῶν ἐν ἀποκοπῆς ἐπιπέδον, καὶ ἀποκοπῆς τῶν~~
~~ἐπιπέδον αὐτοῦ ἐπιπέδον ὀφθαλμῶν ἢ οὐ~~

επιρρέειεν ο αὐτοῖς αὐδαρτεῖν, ἔχον
 καὶ ὄνματα, καὶ αὐτοὺς οὐδ' ἐμύηεν
 αὐτὸ ἰαυ, οἱ μὲν δ' ἀπεριεβόλον
 εἰς ἀνοχρείαν. Αὐτὸ ἔν ἰσορροπίᾳ ἔλα
 μιν ἀδιαφορῶν ὅτι ἐν ἡ' ἀγροῖς
 ἰσορροπία ἐξ. ὄνματα ἐν τῷ Systema
 αὐτοῦ ἐπὶ λατ. παρακρίσει γινώσκ.
 ἐν ἀνατομῶν. ὡς αὐτὰ τὰ τῶν
 ἀρχαίων ἐπὶ τῶν. καὶ τούτων ἀποστο-
 χῶν ἐπιμνησθῶν καὶ οἱ μὲν αὐτοὺς
 βοτανικοί. ^{τὸ δὲ αὐδαρτεῖον ὑπερβληπῶν ὄσιν}
~~το ἐξ ἑαυτοῦ δὲ ἀποκρίσει~~
~~ἐπὶ ἰσορροπία δὲ περιληψοί.~~
~~ἰσορροπία ἀποστοχῶν ἰσορροπία~~
~~καὶ αὐτὰ καὶ ἀποκρίσει ὁ ἀποκ. γινώσκ~~
^{επιγραφῆς}
~~ἰσορροπία ἀποστοχῶν~~ " ... ἔδισαν τὰ τοῦ
 ἀφ' αὐτῶν τοῦ ἀποκρίσει ἐν τῷ ἀποκρίσει
 καὶ ὄνματα 5 ἢ 10 ἐφ' αὐτῶν ἰσορροπία
 δ' ἐν τῷ ἰσορροπία ἰσορροπία τὰ ἀποκρίσει
 ὄνματα ἀποκρίσει τῶν ὄσιν
 ὄνματα ἰσορροπία τῶν (ἐν τῷ ἀποκρίσει. σ. 65
 (ἰδ. τὰ ἀποκρίσει παρακρίσει.
 Περὶ ἀποκρίσει. σ. 13).

αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν ἴσχυοντο τοῦτο ἢ ἐμὲ νοτῶ
ὄνομα τοῦ κυρίου ἐπιπέσει τῆς ἐκείνου
ἐπιπέσει τοῦ κυρίου, ἀδιαφόρῃ σου ἀνήκει
ἐκὼς παρ' αὐτοῦ βαυβυζόμενος φυτόν, ἀλλὰ
ἐκ τούτου οὐκ ἐχέον ἀσφαλτοῦ καὶ ἀλγῆ, καὶ
κατορμῆς ἰσὺς οὐκ, ὅτι συχνάκις ἴσχυον-
τον τα' ὄνοματα οὐκί παρὰ τοῦ κυρίου
ταῖς χωρίαις, ἀλλὰ παρὰ τῶν διδασκάλων
ἀλλὰ κατὰ οὐκί, κατὰ τὸ γὰρ καὶ
ἤθη, μεμῆχον καὶ ἐν ἐπιπέσει ἢ ἐπὶ
τοῦ παρανομοῦ καὶ γένου, καὶ καὶ
προσκαίαν καὶ ἀποδείξωσι τοῦ γένου
ἢ διδασκάλων ἢ ἀρχαίαν καὶ γένου
οὐκ ἐπιπέσει.

Βοι. ἀπορία

Πῶς δὲ αὐτὸς ἔσται ἐν τῷ πληθύνει τῶν
ἡμῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἴδωμεν ἐν τῷ
ὄνει τῶν ἡμετέρων ἐπισημασάντων ἑμῶν
ἐπισημασάντων. καὶ δὲ ἰσχυροὶ καὶ βοα-
νιστοὶ. καὶ τοῦτο αἰσθητὸν ἔσται
καὶ ἀσφαλῆ βλαβῆς, ὅτι καὶ ἀνα-
στασίαν τῶν ἐθνῶν, ἀπορῶν ὁ
θεὸς ἐνομιάζει οὕτως ἢ ἄλλως
καὶ δὲ καὶ εἶσι τὸ ἔργον καὶ ἡ
ἡμετέρα αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχαῖοι.

καὶ Προ τῆς ἐπισημασάντων ἑμῶν
καὶ δὲ σοφιοὶ καὶ ἐπιστημονεῖς δὲ
ἢ τὸ ἔργοιόν τῶν ἐπισημασάντων
καὶ ἐπισημασάντων χωρῶν, ἢ ἑπισημασάντων
οὕτως καὶ τὸ μακροχρόνιον τῶν
ἡμετέρων. καὶ δὲ τοῦτο οὐδὲν ἄλλο

Zabirās (id. Aulia Ixwōi iudodōilei.

· χειρα ινδοδοξίμων ~~εξ~~ τοδ ~~εργασ~~
Μητρογίου του Διαπολίτη Κων. Ζαβίβα
: Ονοματολογία βοτανική ενεργησ.

ος (ιδ. ε' αρχ. κ ντιαν εγ. λαμε

κ εστρε. : ἀλλ' το' γρασοσίμων τοδ το
εχρησιμεύει μόνον ιπρός οραυλισίς σκουσίς

~~δυνάει γινέται ὅτε ὁ συγγραφεὺς το' "Πράξ. ἔξαι-~~
~~δος" περιέγραφο ἴσθη ἰατρονομία κ συγγραφεὺς ε' το'~~

~~κου κέραι εὐαγγέλιον κέραιον ἐστ.~~

ωκερμίας κ Νισός, ἰστέφ κς μελιερραορ κς ζε
τάφ. παραινόμεν (ιδ. 541). ~~περιελάσ~~ περιελάσ

δε · ὁ χειρογράφος ἀποσπείντο ἐν ἄλλοι τοδ φαρ-

μακοσοία. κς ἐπὶ ~~τοδ~~ τοδ ἰατρονομί-

~~κέραιον γρασοσίμων~~
ζηρον ἐν τοῖς ἰατροσοσίμων. ποίητον κσοκροκλωρ

αὐθαυτερην ἐν ὁμιλίτοις χειρογράφοις τοδ περί
πάριον τοῦ 14' αἰ. ἀνεμάσωντος διασηρονομία τοδ Νισο.

δάσο Ἰσραελα, τοῖς ἔγραφοίτων, συμπερίνον σκουσίς
τοῖς φαρμακοσοίαις αἰτοῦ (ιδ. κατέλ. κ το' περί ἰατρο-

σοσίμων κέραιων). κς ἐστ. Παρ. ἀραβ. κς κοινὴ ·
1 ἡ συγγραμὴ ἀνάδ' ἴσθη τοδ βιβλ. οἰοτι το'

βιβλιαρίον ἔξιδόθη ἐν Νισίῃ τοδ 1787 κ ἀκέραι 16^{ον} σ. ε' ζ.

ὁ συγγραφεὺς κς ἴτε γρασοσίμων κς ἴσθη ἰνλαῖδα

κς ἔγραφε κατὰ τὴν συγγραμὴν μελετηράφην ἐπὶ τοῖς
κς ἐπὶ τὴν κς ἔγραφε κς διαόχα πρὸς ἐπιπέδον κς πρὸς
ὁμοῦ κς ἴσθη κς ἀποτέλει. τῶν κ. β. 541-3

περ. η ποιησις ως επιφύλαξις της ψυχης

1. Οι φυσικαι ιδιοτητες, ως οφεικται ανα-
ραφικως του αραιου ελληνικου πνευματος, δατυ-
μοιρηνωσιν) σοχυ ουκ ωρεν ουκ μετα τον αραιωσ.
λη, ~~ουκ~~ να ριχτοι της δευσης θεραπειας η ανα-
αλωξως, ουκ αι αλλαι ισοσημαι. ισως διοτι η
εισινδπροβοχος του ελληνος μεγαλοφυια ως εδυσ-
διωρεια υφη μεγαυροφοριη η ως μεγαφυσι-
κας ινοιας αναπρεφοριη. ~~ιδιοτητες~~ ^{εισοχη} παρασθη-
ται να ωρυσωθη η να ασωχηθη εν την διε-
ριωνησιν των φυσικων οντων. Ο Μάκλιω ριχεται
στα ηδωκε η αυλα τα ραθηματικα να εφαι-
ξιση, η ~~ουκ~~ ^{η εδωκε σιασταν φησιν ισοσηματα} να ωρυσωθη της ινοιας
δε ορατω η ασωτω αρειθμω η ζωηκοριω
σχηματικω. Το ποιουλον μαρτυρει οτι να ε-
σχυρα μεητα ωρυσωματα ηδυναντω δια της ο-
ξιως η, σιορας αυτω αντιχηψω, ανω ωσχημα
επεινης, να διωδύωσιν αω ωδριας εις την ο-
σιαν των φυσικων οντων, η ανω εδ μεμροσμε
πιου ηδυναντω να ημεχριαστω την εσωτερικην
υφη η λειτουργιαν των οργανικων οντων, η δι-
δασιωμεδα εις την επηραμειωσιν του αραιωσι-
δους η του ραθητου αυτου ποφρατου

1 Κοχιν. 525. κ. πρβλ. Hankel: Zur Geschichte
der Mathematik in Alterthum und Mittelalter
(1874) σ. 129ε. βλ. η Darboux, Theorie de surfaces,
πρβλ. Ορρατιδου. Λογος πρωτανικος (1868) σ. 11-12
πρβλ. Ορρατιδου η, η ζητη. περι του φυσ. εωσισημω παρα τον αρ.

ἵκε' ερωτησάει εἰσισημαί εἰδεροῦντο ὑπό τῶν ἀρχαίων
ἐν μέσον καὶ οὐκ ἐπινοῶν, ἐν γέφυρα μεταφέρου-
σα ὡρὸς τὰς ἀνηρημένας καὶ γενικῆς ἐνοίας, ἀλλ'
ὅταν ἡ ἰσότης τῆς διανοίας ἐγένετο ἀρμενίας ἰ-
σχυρὰ τὸ μέσον τοῦτο ἠχρήστεται. Προῦπολίδελο

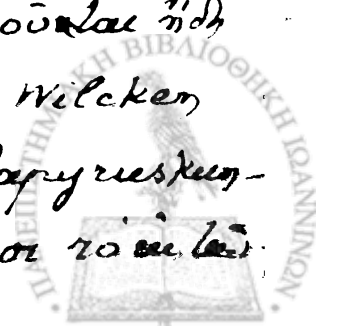
καὶ ἴσως ἐν γνωστέῃ τῶν ἐπινοῶν ἐννοούμενα, διὰ
τοῦτο καὶ ἐν αἰσοδοκικῆν μέθοδον ἢ ὁδὸν, ἐν γέ-
γε οὐκ ἔλατ, ὡρολίμων οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι
τὴν "αἰσὸν ἰσορροπία" ἢ οἱ τὴν ἀναδοκικῆν,
καὶ οὐκ ἔλατ τὴν "εἰς τὰ ἰσορροπία" ἢ οἱ τὴν οὐδε-
τικῆν.² Παρὰ τὰ ἴσα αἰσὸν τοῦ ἀριστοκράτου αἰσῶν

ἢ περιωαρτητικῆν οὐκ ἔλατ οὐκ ἔλατ ἀνάδοκικῆν ἀνάδοκικῆν
ἰσορροπία καὶ ἐν τῇ σφαιρῇ τῶν φυσ. ἐπιστημῶν / ^{καὶ μεταφορῶν} οἱ ἰσορροπία
ἐρευνα ὅπως τῆς γλώσσας καὶ ἱστορίας τούτων δυο-
τικῆν, ἐν αἰσῶν ἐπινοῶν μέγιστον ἔχει ἀρχίσει³, ἰδίως καὶ οὐ
δαὶ ἐν αἰσῶν ἀναδοκικῆν

καί οἱ ἐπί τὸ ποιομαθῆσαι ἔργον τοῦ Cham-
berlain: Die Grundlagen des XIX Jahrhunderts,
(μεταφρ. γαλλ. ὑπό R. Gobet τ. Α' (1913) σ. 110ε').

² Νῦν οἱ ὅροι οὗτοι ἐν γὰρ ἐπινοῶν ἀνεπρόφως.
περὶ ἀναδοκικῆν καὶ οὐδετικῆν ἴδιε διελθόντες παρὰ
τὸν ἀρχαῖον Πλάτωνα ἐκδ. Gerhardt (1871), σ. 102.

³ Κύριον ἔργον πρὸς τοῦτο αἰσῶν: H. Blümner, Te-
chnologie und Terminologie der Gewerbe und Kunst
bei Griechen und Römern, ⁽¹⁸⁷⁴⁻⁷⁵⁾ ὡς ἐν ἐπινοῶν
ὑπό τὸν παρομοίωσιν ἰδίως τοῦ Mitteis καὶ Wilcken
ἐν Grundzüge und Chrestomathie des Papyrius-
kunde 1912, ἴδιε οὗτοι ποιομαθῆσαι ἐπινοῶν τὸ ἐν αἰσῶν.

δε αἰ περί τῶν βοτανικῶν σπουδῶν, μέλαινα
 ὑπερούσι μεγάλα. καί αἱ μὲν παλαιότεραι
 ἐργασίαι τῶν μικρῶν ἀξίαν κέρνυται. γὰρ δι' οὐ-
 γράμματα τοῦ Sprengel, de Candolle, Hehn,
 Langkavel κ.τ. μόνον ἢ συμβοχὴ δυνάται
 καὶ θεωρητικῶν, οὐ μόνον διότι δι' ὑπερβα-
 τάνουσι περί ὄχων ἢ γίνοι τῶν φυτῶν (καὶ αὐτὰ
 ὁ Hehn μόνον περὶ δευτέρων γενῶν φυτῶν πραγ-
 ματικῶν), ἀλλὰ καὶ διότι ἔτι οἱ σπρίφονται
 καὶ ἀποχατητικῶν θεωριῶν¹. Ποῦ ἀποδο-
 τῆον τὸ αἴτιον τῆς ὀλιγορίας ταύτης τῶν φλο-
 λοχούτων καὶ δὴ τῶν ἐν ἑλλάδι, ἔνθα, ὡς ἐγράφο-
 μεν ἄλλοτε, ὁ ἱρριολιγισμὸς καὶ ὁ θεοφραστο-
 (φλοχόχοροι καὶ οὐλα) ἔδεντο τὰς ἐπιπέλας βάσεις
 καὶ βοτανικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐπὶ τῆς γαλλοῦ
 ὄρου καὶ τὰ ὀνοματὰ τῶν φυτῶν². Διὸ τομῆν,
 οὗ ἔχει δυνάειον ὁ Ludwig Hinderlang, εἰς
 τὴν μετὰ τὴν τοῦ θεοφραστοῦ ἐρωτητικῶν

¹ Ἐξαιρετικῶν ποιεῖ τὸ τοῦ E. Meyer: Geschichte
 der Botanik. Τομ. 1-4 1854-57, ἐμπειρικῶς ἀπο-
 ἔργον, ὅσα ἔργα ἔτι καὶ πρὸς ἱστορικῶν, εἶναι
 ἀχρησιμώτατα μὴ ὑπάρχοντες νεώτερον.

² Βοτανικὰ μελετήματα σ. 1ε' (ἀποσπ. τῆς ἐκ-
 ἑσπεριότητος ἐτῶν 1A'-1B (1918-19))

~~καὶ ἀποφραδαίω~~, φρονῶ ὅτι τοὺς φρονοῦντας δὲν
 προσεγγίσει τὸ δέμα¹. ὑπάρχει γὰρ ἄλλο ὑπεριόν-
 τερρον τῆς μελέτης τῆς φύσεως, ἥτις εἶναι ἡ ἰσορροπι-
 σμικὴ ἰσότης ἐπισημῶσεως! οἱ ἀρχαῖοι ῥοσ-
 λων ἠγάπησαν αὐτὴν ὡς ἐξ ἰσορροπίου συνήθησαν
 πάντ' αὐτὰ στοιχεῖα! ἐπιπλέον ἐπισημῶσαν ἡ ποιητὴς
 καὶ ἡ μαθητικὴ, ἐπιπλέον ἡ φιλοσοφία εἶχε τὴν
 ἰσορροπίας ἀπορροπίας. ὑπάρχει δὲ γὰρ ἰσχυρότερον
 τῆς γραμματικῆς, ὅταν ἐκ τῆς ἰσορροπίας ἐξ-
 ῥαίνῃ αὐτὴν ὁδὸν ἰσορροπίας ἢ ἰσορροπίας αἴρα
 ἰσορροπίας ἀνδρῶν! ἀμφεβάλλω ἢ δύναται γὰρ
 ὑπάρξει ἄλλο σπουδαιότερον μίσην τοῦ γὰρ ἐξ-
 γενίση καὶ ἀνυψώση τοῦ ἀνδρῶν ἐκ ἀνώτερον
 ἰσορροπίας ἐπίπλεον ἀπὸ τῆς τῆς φύσεως με-
 λέτης. ὁ ἄλλος τῆς νεωτέρων βοτανικῆς ἐπι-
 στήμης καὶ ὀνομαστικῆς, ὁ σοφὸς Λεωνάτος ἐκ
 ἐπιπλέον ἐκδοσιαστικῶς διασημῶσαι: ὁ θεὸς ὁ
 αἰώνιος ὁ αἰώνιος, ὁ γὰρ πάντα ἐκείνη καὶ γὰρ πάν-
 τα ἐκδοσιαστικῶς διήλθε ἀπὸ τῆς ἰσορροπίας μου. Δὲν
 εἶδον αὐτὸν παρά ἰσορροπίας, ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκείνη αὐ-

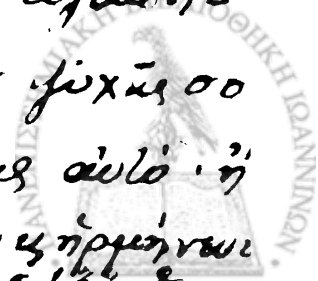
¹ Ἰδε: Sprachliche Untersuchungen zu Theophrast's
 Botanischen Schriften. Strassburg, 1910 σ. 1 (περὶ
 τοῦ σπουδαίου τοῦτον ἔργου ἰδε κατωτέρω).

του παραμυριώτατα με ψυχῆ σου ἔργα
ἐν αὐτῇ ἐς τὴν γάρμωσιν τοῦ θαυμασμοῦ.
ἡμοχούθησα τὰ ἴχνη τῶν θημάτων του ἐν τοῖς ἔ-
ργοις τῆς δημιουργίας, καὶ ἐν πάσι τοῦτοις καὶ ἐν
αὐτοῖς τοῖς ἐλαχίστοις, τοῖς ῥαῖμα ἀδιοράτως,
ὅσοια δύναμις! ὅσοια σοφία! ὅσοια ἀνεπίστα-
τος γνῶσις! ^{καὶ ἀμὲν οἰχοῦνται οὐρανὸν καὶ γῆν}
^{καὶ οὐδ' ἔσθ' ἄνθρωποι, ἀλλὰ θεοὶ}
ἀσχολῶνται ἐν τῇ δημιουργίᾳ τῆς ἐκείνης
αὐτῶν; ὅσοι, ὅσοι οὐκ ἔστιν οὐρανὸν καὶ γῆν
ῥαῖμα, τοῦλάχιστο γινώσκοντες τὴν μεγαλοσύνην
αὐτῶν" (ἐνδ' ἀνω.) καὶ δὲν ἔχει ἀδύναμον ἐν τούτοις.

ἀνίμω
ἐν
τοῖς
ἐργοῖς
αὐτοῦ
καὶ
ἐν
τῇ
ἐκείνῃ
ἐν
τῇ
ἐκείνῃ
ἐν
τῇ
ἐκείνῃ

λαμίας
1 φλαμπαριῶνος: ὁ θεὸς ἐν τῇ φύσει, σ. 66 (μετα-
φρασ. αἰμ. Ζάρμου ἐκδ. φίζη). θαυμασθὲ ὄντως
τὴν σοφίαν τοῦ ἀνδρός, ὅσων καὶ πάντων τῶν με-
γάλων φυσιοδίμων· προτάσσει τοὺς σπουδαίους
ἐργῶν τῶν ἔργων αὐτοῦ: *Systema vegetabilium*
ἡ γραμμικῶν, τοῦ προφήτου Δαβὶδ, καὶ συχνά ἐπι-
σφραγίσμε ἕνα σπον μεφύσμιον διὰ τὸ αὐτῶν. καὶ
τῆς ἔραβει καὶ ὁ μέγας ἀφρονόμος Νεύτων, ἀπορι-
ραλῶσας τὸ ἔργον αὐτοῦ περὶ ἀφρονόμου Ὀπλι-
τῆς ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ τοῦ Δαβὶδ: "ἀγαπή-
σους κύριον τὸν θεὸν σου ἐξ ὅλης με ψυχῆ σου
καὶ ἐξ ὅλης με διανοίας σου." καὶ μεμύσας αὐτῶν: ἡ
τοῖς τῆν ἀσσομάσμιον τοῦ Ἰωάννου, τῆν καὶ ἡμένησε
τοῦ Δαβὶδ τοῦ ἁγίου. ἡμεῖς ἀνδρῶν σ. 126 ε

τασιζνωτων είναι τα γραeca sunt non leguntur).
καὶ ἂν οὗτοι φοβῶνται τὰ ἑλληνικά κατὰ μί-
θονα λόγον ἔορθε οἱ φιλόλογοι νὰ φοβῶνται τὰ βο-
τανικά. καὶ τοῦτο ἰσχυρισμὸς συμβαίνει. καὶ οὐ-
τω τὸ ἀνέκδοτον δὲος ἀντιτίθεσεν ὥστε νὰ ἔμα-
ταμεφθῆ ἰσθίον ἑγενούς ἀμύγδα καὶ σπουδαία
ἐπιστημονικὴ φράσις. δὲον ἐν βούλοις νὰ ὁμο-
λογήσωμεν, ὅτι εἰς τὸ προκειμένου τὰ ὅρια
καὶ δὲ βούτων ἐπιστημῆ συχέονται τόσον, ὥστε αἰτο-
καὶ δὲον βιβλιοτομίου ^{ποὺν ἂν παραλάβῃ} τὸν ἰστοριοδίφην καὶ χλω-
σολόγον βοτανικὸν εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἢ τὴν βοτανικὴν

Ὁ Ν. Hehn ὁ ἰσθίον σπουδαστικὸς ἀσχοχρῆς πε-
ρι τὴν ἰστορίαν καὶ ἐφεύει ἐν τῷ περισσοπιδάτω ἔργῳ:
Die Kulturpflanzen und Hausthiere in ihrem Über-
gang aus Asien nach Griechenland. . . ., ὅσοι
τῷ 1911 ἐβδόμη δι' 8^{ον} φοράν. (τοῦτου μετὰ φρασὶν
ἐπισημασθε ὁ χρέων ταῦτα, καὶ ἴσως μίστε εἰσὶν ἀν-
εἰδῶτος, διότι τὸ ἔργον, κατὰ τὸν καὶ ἰσθίον δὲον
εἶναι βαρὺ διὰ τὸ κοινὸν καὶ ἐπισημασθε καὶ πε-
διστορήματα!), χίστε ἐν ἀρχῇ τῷ περὶ τῶν ^{τῶν βιβλιοτομῶν} ὅτι οἱ
εἰδῶμασθε τὸ ἔργον, ἀλλ' ἐφόμασθε τὰ ποτὰ ἐμ-
χωρία, διότι καὶ ἰσθίον ἀσθίον ἰσθίον ἰσθίον ἰσθίον
καὶ τὰ δὲον ἀλλ' ἐν Γερμανικῇ μεταφράσει.

ἢ εἶναι ἑαυτοῦ λόγος. τούτο δισταγμοῦ ἢ ἀσφαλείας. Ὁ
 Schneidewitz ὁ φυσιολόγος ἢ ἱατρικὸς βοτανικῶς.
 ἢ ἀπειρώσας τοὺς βίον αὐτοῦ ἐς τὴν ἐπευέτητον καὶ
~~ἐν τῇ ἰατρικῇ τοῦ Αραβικοῦ βοτ. γίνονται αἰτίαι.~~
~~ἐκ τῆς ἰατρικῆς καὶ αἰγυπτίου ἢ τῶν περὶ μαλακῶν κενεῶν.~~
 ὑπὸ τοῦ φόβου μή πως δι' ἐπιμελητῆ δέοντες τοῖσι
 ἔργα αὐτοῦ "διορεῖ ἰδίᾳ οὐκ ἔχωσαν λόγον ἢ
 τὰ βοτανικῶ". Βεβαίως τὸ δὲ ἀναγνωρίσει ὅτι καὶ
 λαμπροῦτος πάντων ἐστὶ τὸ δῆμα τὸν τοῦ, τοῦ λό-
 σῶν δυσχεροῦς, εἶναι αὐτὸς ὁ λαὸς ἀναγνωρίσει ἢ
 ρίψῃ, ὁ βοτανικῶς, ὅταν κινηθῆται ἢ τὴν δέουσαν
 φυσιολογικῶν μορφῶν, οὐ μόνον διορεῖ αὐτὸς ἀπὸ ἀκρι-
 βῶς δύναται νὰ παρατηρηθῇ ^{το δῆμα} ἢ διορεῖ αὐ-
 τὸς δὲ ἀποδείκνυται ὅσοις ἐφευρέταις πρόξενοι εἶναι
 αἱ λοιπῶν ἔργα. ἀλλ' ἐὰν παραίτητον εἶπαι.
 τὴν τοιαῦτα βοτανικῶν τῶν ἐπιπέδων καὶ ὁμοίως, ὅπου
 ἢ οἱ ἰατροφυσιολόγοι γὰρ τοῦ μα. Πύργα. οὕτως
 δὲ ἢ ἰστορησιολογικῆ ἔργα ἐν τῇ ἀκριβοῦς καὶ ἀκριβῶς
 καὶ βοτ. ἰστορησιολογίας προσεπύουε κατὰ τὴν βῆ-
 ρα, ἢ ἑαυτοῦ μορφῆς ἔχει νὰ παραίτητον δυσχεροῦς.
 (ἐν τῇ ἰατρικῇ καὶ φυσιολογίᾳ ἢ ἐπιπέδων, β, γ)
 ἢ ὅπου οἱ ἰατρικῶν ἢ φυσιολόγων φυσιολόγοις καὶ
 ἐπιπέδων καὶ ἰατρικῶν ἢ φυσιολόγων ἢ φυσιολόγων ἢ φυσιολόγων
 εἶναι τὴν σκευὴν τοῦ ἔργου, πρῶτον πρὸς κα-
 τὰ τὴν τῶν ἀρχαίων βοτ. ἢ ἰατρικῶν συγγραμμάτων
 ἢ ἰατρικῶν ἀπὸ μορφῶν ὁρδῆ καὶ ἀκριβοῦς βοτ.
 γνῶσεως συμεντροῦντες πάντας τοῖς ἀρχαίοις ὅρους

Arabische Pflanzennamen aus Aegypten, Algerien
 und Jemen. Berlin 1912 s. VII. Verlag B. G. Teubner.
 Διεύθυνσις ἢ τῆς ἀνωδοξίας ἢ ἀρχαίων, ἀκριβοῦς, ἀκριβοῦς, ἀκριβοῦς
 ἐν τῇ ἰατρικῇ καὶ φυσιολογίᾳ ἢ ἐπιπέδων, ἀκριβοῦς, ἀκριβοῦς, ἀκριβοῦς. ἢ σ. 355

ἔχοντες αὐτοὺς τὰ κινῶν ἀρχαίαν οὐρανὴν
 καὶ ἑαυτοὺς τὰ φύλα (καὶ εὐφραδίαν καὶ
 μὴ γὰρ μένος ὁ Ληναῖος). καὶ ἐν τῷ ὄρει

φέρει τὰ ἐλάττω. ἡ ἰσοδοσία
 καὶ τὰ ἐλαττω φέρει τὰ ἀγαθὰ
 καὶ τὰ ἐλάττω φέρει τὰ κακά

ἡμοῦ δὲ καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν φύλων
 καὶ τὴν τεχνολογίαν οὐδὲν ἔχον ὑπὸ
 τοῖς ἡμετέροις ὕμνοις ἢ τῶν ἐλευθέρων
 καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐπιπέδουσαν
 ἀκρίβειαν (πρὸς στεφανώματα, φέρει
 μακρὰ δὲ ἀκρίβειαν καὶ) οὐλοὶ
 διασώσαντες τὰ φύλα ταῦτα
 διὰ σωτηρίαν καὶ τὸ φῶς τῶν
 Ληναίων οὐδὲν ἔχον. οὐλοὶ, ἢ
 ἀπὸ ἀκρίβειαν ἐν ἀκρίβειαν τοῖς
 κωδίκων, ἀκρίβειαν ἀνὰ χεῖρας
 ἑαυτὸν καὶ ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 τὰ μανθάνουσαν καὶ ἀκρίβειαν
 καὶ ἀκρίβειαν τοῦτο δὲ

Μοι ἔδοθη τὸ ἀκρίβειαν ἢ ἀκρίβειαν
 καὶ ἀκρίβειαν περὶ τὰ κινῶν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν καὶ ἀκρίβειαν τοῦτο δὲ
 ἀκρίβειαν καὶ ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν

ἐπιτελείωται χαρακτηριστικὸν τοῦτο δὲ ὄρει ἀκρίβειαν
 ὁ δὲ ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν

1. περὶ τῶν ἰσοσώτων τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
 οἰοῦνται οἰελεύματα. καὶ ἄνω ἀσπιδιο-
 φῶν μοι λέγε: "μαρμαρωμένον, φῆξ."
 καὶ μοι φέρε εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ
 Λαντγκανελ: "ἰδοὺ, λέγε, εἰς καρδί-
 νος κόπος: ὁ συγγραφεὺς ὄντως
 ἐφράσθη ἀμαρτωσύνῃ, ἀλλ' οὐκ
 οὐδὲν ἐπαρῆεν ἐμὴν τὰ σιγῆσιν
 ἀσπιδιοφῶν καὶ ὑπάρχοντα ἕως
 σήμερον μὲν τὰ λοιπὰ αἰσολο-
 γίαν οὐδεὶς λόγος γινέσθαι ἰσχυρὸν
 περὶ βούλου. το φῆναι τὸ οὐκ
 νύμφη καὶ τὸ ἀσπιδιοφῶν αὐτῶν,
 αὐτῶν εἶναι ὑποκειμένην τὰ
 μείνη ἄγυλον." Ταῦτα ἔγραψον
 μοι ἀδελφεὲν ὁ μαθητὴς τῆς
 βοτανικῆς, ἔσπερ καὶ ἄλλος μοι:
 χάριτας ὑμῶν τῶν ἰσοσώτων: ἔσπερ
 σα τὸσα τὰ χάριτα εἰς τὴν ἔδωκεν
 τῶν τῶν ἀσπιδιοφῶν βιβλίον, οὐκ ἔστι
 εἰς αὐτὸς ὁ τίτλος: βοτανικὴ δὲ
 spätere Griechisch, συνάδει ἀκρι-
 βῶς εἰς τὸ ἀσπιδιοφῶν... πρὸ
 ἐμοῦ ἔπερην αὐτὸ ὁμαί. Ἐλε-
 γάριος κρίνος μαθητὴς τῆς φαρ-

5. εἶναι ἀνάγκη τὰ πρῶ-
 τὰ μὲν τὸ βιβλίον τοῦ
 Dank. καὶ ἐπισημασθῆναι ὑπὸ
 τῆς τῶν ἰσοσώτων φῆξ
 βιβλιοθήκῃς ἐκσυγκρατῆς τῶν
 προσδιορισμῶν τῶν φῆξ
 καὶ τὸσα οἰετὰς αἰσολογί-
 ας περὶ τὸν ὄνομα,
 ὅν φέρε τὸ βιβλίον ἐκ
 ἡν λαιδοειρενέσθαι περὶ
 τὸ ἀσπιδιοφῶν. τὸν
 διοτι δὲ περὶ τῆς βοτ-
 τανικῆς ἀσπιδιοφῶν ἐν γενεῇ
 εἰ μὴ περὶ τῆς ἀσπιδιοφῶν
 ἀσπιδιοφῶν καὶ τῶν ἰσοσώτων
 τῶν βιβλίων.

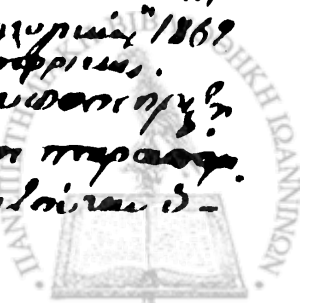
1. περὶ τῆς ἰσοσώτων. ἀσπιδιοφῶν τῶν
 βιβλίων ἀπὸ τῆς βοτ. μελετήσεως
 τῶν ἀσπιδιοφῶν. σ. 17-18

χειρονομία ἐν τῷ σῶμα. Ἡτοιμασθέντων
 τῶν γὰρ ἐπὶ τῆς ἐξέτασης ἐπιπέσει
 τῶν αὐτῶν. ἐν τῷ ἐν τῷ κέντρῳ
 ἀλλοτρίῳ περιέχονται κατὰ τὴν ἀν-
 δροσιν τοῦ κέντρου 4510 ἀναριθμη-
 τῶν, ἐν αἷ 3/4 ἐξυπάρχουσιν ἐν τοῖς
 κυψέλοις. φαίνεται δὲ ὁ συγγρα-
 φεὺς δὲ πειράσθαι τὰ προσδιοριστὰ καὶ
 κατατάξαι ταύτας. "Ἐξ ἔτη ἑπομένη
 ἔργου τούτου ὁ Δουκτὸρ ἐχεν ἐν
 ἐπισησὶ τὸν ἀπόδομα, οὐκ ἐπὶ αὐτῶν
 αὐτῶν ἐν ἀναριθμητῶν ἀναριθμητῶν
 ἐν τῇ Zeitschrift für das Gymnasial-
 Wesen Tom. XV. "Περὶ τῶν βοτανικῶν
 τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων καὶ ῥωμαίων ἐ-
 τα ἐξέτασι τῶν ἐξέτασι: Die Anzahl der grie-
 chischen botanischen Namen allein ist
 nicht genung wir wollen hier die Zahl
 nach den einzelnen Buchstaben geben, um
 zu zeigen, wie mannigfache Verbesse-
 rungen die Lexica dadurch noch er-
 fahren können. also im ganzen

Ἡτοιμασθέντων ἀποδομα
 τῶν ἀρχαίων ἐξ ἐπιπέσει καὶ τῶν ἀποδομα
 τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν κέντρου καὶ κέντρου σ. 16-19
 (ἐπιπέσει ἐν τῷ τῷ τῶν τῶν τῶν Ἀθῶν 1881)
 Ἡτοιμασθέντων ἀποδομα τῶν ἀρχαίων ἐξ ἐπιπέσει καὶ τῶν ἀποδομα
 τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν κέντρου καὶ κέντρου σ. 16-19
 Ἡτοιμασθέντων ἀποδομα τῶν ἀρχαίων ἐξ ἐπιπέσει καὶ τῶν ἀποδομα
 τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν κέντρου καὶ κέντρου σ. 16-19

ὅς ἔραψε καὶ ἑτέραν Ἡτοιμασθέντων ἀποδομα τῶν ἀρχαίων ἐξ ἐπιπέσει καὶ τῶν ἀποδομα
 τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν κέντρου καὶ κέντρου σ. 16-19

1. ungefähr 2295 griechische botani-
 2. sche Namen, wie sie nur aus unseren
 3. Collectaneen entnahmen, deren Un-
 4. vollständigkeit wir uns nur zu sehr
 5. bewusst sind. ¹ κατὰ ταῦτα ἐν τῷ
 6. ὀνομαστικῷ διαφρονισμῷ ἀνομοιογενεῖ
 7. τῶν ἀρχαίων τῶν ὀνομαστικῶν, καὶ αὐταὶ
 8. εἶναι φέρονται, Λουκαῖος, ὅπως προ-
 9. κέρισε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὀνομαστικῶν
 10. πούρων ἐν τοῖς βιβλίοις! ἐποιοῦν
 11. δὲ " ἔργου ἰσχυροῦς δεξιότητος δὲ δε-
 12. ξῶν ἀσφαλείας" ὡς καὶ παρανοεῖ
 13. εἰς τὴν σφαιρὴν βασιάν καὶ ἄλλο
 14. τὸ βιβλίον, ὅπως εἶναι συνηθισ-
 15. τὸς καὶ εἰσαγωγῆς τῆς πραγματικῆς
 16. ἐπιστήμης. δὲ φέρει καὶ τοὺς ἐπι-
 17. κριτικοὺς τῶν σοβαρῶν ἐπιστη-
 18. μολογικῶν ἐργασιῶν, διότι ὁ συγγρα-
 19. φεὺς, οὐλοῦν κατὰ τὸν βῆμα δι-
 20. αμφοτέρω τῶν ἐπιστημολογικῶν, δὲ
 21. ἰπύσθη τὸ ὑγιὲν ἀμύσην ἐν τῷ

1. χόσον ἐν τῷ κείμενῳ ὡς π.χ. τὸ δαμα-
 2. σκηνισμὸς ἢ σ. 8,5 τὸ ὑπερῆρον δὲ
 3. δὲ ὑπάρχουσιν τινὰ ἐν τῷ φροντικῷ παρα-
 4. σμοσῶν π.χ. ἀμφοτέρω.

1. Προλεγ. σ. X-XI τοῦ βιβλίου

19
σηγῶν οὐδ' ἐμελίησεν αὐτὰς. οἱ μὲν
δ' αἰεὶ οὐκ ἐνεβαδιστὴν ἢ τὸ δέμα
οὐ ποικιλιθῆναι, ἢ τῶν δυσχεροσι-
ρων προβλημάτων ἢ φιλοσοφίας ὄντος.
διὰ τοῦτο παραπλήσια ἀποφάνισται
καὶ χερσίδρα. εἰσὶν οὖν, ἐν ἄλλοις
παιφίμοις "αἰετὸς ὀνομασίων ἐκείνη
βοτάνη μάλιστα προσεδίδε" καὶ συνεφο-
ρῶν ἐν τῷ βιβλίῳ πάν ὅτι συνήθη-
σε σχετιζόμενον καὶ ἀποδέν (ἐνίοτε
δ' οὐδὲν) ὑπὸ τῆς φύλας καὶ τῆς βο-
τανικῆς τῶν ἀρχαίων, ἀνευθενός
ἐξήχου καὶ περιεμνε. ἀνέμεξε γύρ-
θη μίχθη ὀνομασίων ἀρχαία μετὰ με-
σαιονικῶν καὶ νεωτέρων, τὰ δὲ μετὰ
γῆσιαν, καὶ μεμνηταί μετὰ τοῦ
δὲ Fresne διότι αἰετὸς ἰσοχά τῶν
συναντικῶν τοῦ Διοσκουρίδου).¹ τοῖς
ἐμπνευστοῖς ὀνόμασι συχναλλήθη πάν
ὅτι ζῖνον καὶ βαρβαρικὸν ὑποπίπτει
ἢ τὰ βλάστηματα αὐτοῦ. οὐδ' ἠδὲν ἴδη
καὶ τ' ἀναγνῶ ἰάπολι ὀρδῶν τὰ ὄνο-
ματα ταῦτα, ἢ τὰ διορδῶσθαι τὰ ἔ-

¹ Γαληνός Τομ. XI σ. 794 περί τοῦ Παρι-
φίμου γεννησθαι μετὰ τὸν χρόνον.

2. Πραγμ. XXIII

σφαιρικούς φερόμενα. ὅθεν ἔχομεν
πρὸ ἡμεῶν τὴν μεγαλύτερους διασπο-
ρὴν τῶν ἑξ. γίγνων, ἐν τοῖς παραδο-
ξολόγοις τῶν ἰσχυρῶν. καὶ ἰσχυρῶν γίγνων ὁ-
μοῦ ἀνωτέρων. οὕτω π.χ. τὸ δέν-
δρον βανίλια, ἢ βανίλια τοῦ θεο-
φρασίου, ἔγενετο ἀπὸ χερσαίου ἐν-
δριον φυτὸν ἐν γράφειαι ἐν τῷ Βελγί-
ῳ (σ. 55, 6) δένδρον γινόμενον, πάντως
ἐν κακῇ ἀναγνώσει, διότι παραδο-
γραφικῶς τὸ β ἐν με συγχέονται τὸ
δὲ α δὲν γράφεται ἀλλὰ σημειοῦ-
ται ἀνωθεν διὰ σφαιρικοῦ ὀφθαλμο-
σφαιρικοῦ. Οὕτω συγχέονται
ὁ συγγραφεὺς ὁ δένδρον τὸ ἀε-
κιδόμορφον τοῦτο ἕκαστον, ἔλαβε
τὸ λυκὸν ἡχερίδιον συστηματολογικῶς
βοτανικῶς ἐν δεξιῶν αὐτοῦ
ἀπὸ ἀριστοτέλους ἐν τῷ ἀλαλασσῶ-
ρῆτος ἐν τῷ διαφόροις τῶν φυτῶν.
ὁμοιογενεῖας, ἐν ἡμεῶν αὐξάνο-
να ἀρεθμὸν 251. ἐν ἡμεῶν ὄψιν
δὲ ἰσχυρῶς ὡς ἐν ὅτε ἔχομεν ἐν-
τυλῶν παρανομίαι τῶν ἀρχαίων
φυτῶν. καὶ οὕτως ὁ Γραφὴ ἔχει ἀπο-
λεπίσει γινόμενον 115. ἐν Βελγίῳ δὲ ἐ-
δικαιοσύνη τὸ ἔργον, ἀπὸ
ὁ Langkavel συγγραφεὺς ἐν τῷ

18.
 μισαιενικῶν κὼ φυλῶν εἰρημὰ ἀπ' οὐχ
 οὐλοσ ἴκεε τὸ ὄραγμα. φαίνεται ὅτε οὐ
 τοσ ἡμοροδοσοσ τον αὐξοσθα ἀριθμοσν
 τοσ εἰχεριδιοσ ἀναρσχυμῆσ, κσ ἰσοσδῆ
 δεὶ εὐρε δεὶ ὄχνη τον σερὰν τὰ ἀντι-
 σσοιχα εἰρημικὰ φυλὰ ἀφῆκεν ἐν τῷ
 μεταξὺ ὄχμῶσ κενὰ. οὐλοσ ἀπὸ ἀρχῆσ
 ἴχομεν παρ ἴξκσ μετασσοσῆσοσ 1, 2, 4, 6
 ὡσθε χαρσβατομῆσ ἰὼ ὄφεν τῷ
 κενῷ ὁ ἀριθμοσ 251 κελίρελαι σρε
 δὸν κ τὸ ἡμεσοσ ἦτοσ πᾶσοσ αὶ οἰκο-
 γεμῆσ ἐν τῷ βιβλίῳ τοσ δαση. εἶνα
 128 ἦτοσ ἐν σχίσοσ κὼσ τον Γρασδ
 μοσν 13 κροσῖδομεν οὐλοσ. τὸ αὐ-
 τὸ παρατηροῦμεν κσ εἰσ τὴν ἀναρσθ-
 μῆσοσ κῶ γεμῆσ, κῶ εἰδοσ κῶ εἰδοσ
 ἴχομεν τὸ φαἶνομενοσ κῶ εἰδοσ ἀριθ-
 μῆσοσ κὼ κροσῖδοσ. οὐλοσ ἐν σγ 26 τὸ
 κῶ 109 ἀρχελασ κσ κροσῖδοσ ἰὼ δὲ κῶ:
 3. 10. 12. 13. 14. 16. 17α. 29. 32.

ἔδομεν τὸν ἰσοσ τὰ σῖστωδῆσρα κῶ
 κροσῖδοσ κσ δεὶ ἰσοσ τὰσ κροσῖδοσ κροσῖδοσ.
 ὁ δαση. κροσῖδοσ κροσῖδοσ ἴκεε, κσ κροσῖ-
 μεν τον Δουκῆσ κσ τον Δεσοκροσ-
 ρῖδοσ, ὅδεσ χαρσβατοσ σῖστωδῆσ κῶ
 ὅτε κροσῖδοσ. κροσῖδοσ τὰ σῖστωδῆσ

1 εἶνα σῖστωδῆσ ὅτε κροσῖδοσ τὸ κῶ
 ἀνῖκε ἐν τοσ Δουκῆσ οὐκ ὄμεσ
 κροσῖδοσ αὐλοσ!

τῆν στανιουταριὴν ἱερῶσιν, οὐδέ
 ἐξ αὐτῶ κωρίον. παρασημεῖ ἐνίοτε
 κ, κ τὸν ὀριβαῖον κ, Πλαῦτον τὸν Αἰ-
 γυβίον. κυρίως ὅμως περιφέρεται
 ἐπὶ τὰ βουδνημα κ, τοιαῦτα εἶναι
 διαφορά βοτανικοὶ κ, σχολασταὶ
 ἦλοι Θεόδωρος ὁ Πρεσκιανός, Δίμων
 ὁ Γεμενσις, Μαρδαῖος ὁ Σελβατικός
 ὁ Κελλίος κ, δὴ ὁ ὑπομνηματικός
 τοῦ Δεσποῦ τοῦ Πλαῦτος Αλκιγί
 Αγγιλλάρα, ἐξ οὗ ὀριβαῖον οἰ-
 das ἰσχυρῶς παραλαμβάνει. ὡς κ, τὸς περιγραφὰς τῶν
 οἰχραῖων δὲ ἀναφέρεται κ, ἐπὶ τῶν ἱ-
 στορικῶν βοτανικῶν τῶν Σπρεν-
 gel κ, τῶν Meyer. ἐν τούτῳ πάν-
 τω παραλαμβάνει παντοῖα ὀνόμα-
 τα, χωρὶς τὰ λαμβάνει τοῖς κωρίον
 τὰ παραβάσει ~~ἐπὶ~~ αὐτὰ ἐπὶ τὰ
 πρώτῃ τῶ συγγραφεῖν κείμενα.
 παραλαμβάνει δὲ αὐτὰ μετ' ὅμι-
 λων ἀποδογραφεῖν κ, πραγματικῶν πα-
 ραμορφώσεων. κ, πάντα ἰσχυρῶς
 παρα τῶ ὀριβὸν τοῦ ὀνόματος ἵπποκ-
 λῆν πρώτῃ ἂν τὸ τοιοῦτον εἶναι
 τὰ ἰσχυρῶσιν τὰ συνώνυμα τῶ
 φυλῆ, ἢ τὰ προαγαθὴ τὸ φησὶμα τῶ
 ἱστορικῶν ἀποδογραφῶν. τὸ ἰσχυρῶ

υαλά το ἰατρικαῖα ἄν σὺν τῆμα ἡδονα.
 το γὰ ὑποσημειώση τὰς διαφορὰς
 γραφὰς. καὶ οὐχὶ γὰρ περιλαμβανῆται ἐν
 τοῦ περιένου πολλαπλασιασίου τύπου
 τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος διαμονῆ καὶ
 ἀνορθογραφίαν. πολλαίαι δὲ τὸ φοβε-
 ρώτερον. δι' αὐτὸν καὶ μόνον ἐν λόγῳ
 καὶ οὐ τὸ αὐτὸ ὄνομα εἰς διαφορὰ φυ-
 λα οὕτω τὸ μὲν ἀιόνιον ὄρδι καὶ
 λαφεν καὶ τοῦ doroicum pardalianches
 (σ 74, 23) καὶ δὲ ἀιόνιον ἢ ἀιόνιον
 καὶ ἀιόνιον ἀναφίρε καὶ τοῦ itus florentina
 (σ. 107) καὶ αὐτὸ μὲν πορφυροῦ καὶ τοῦ
 Αιουσιουρίδα. ὅσῳ ἐκ τοῦ πορφυ-
 ροῦ ἔχει. καὶ τὸ "ἀιόνιον ἔλερον"
 ἄγνωστον ἴσως, ἀλλ' ἰσχυρῶς καὶ οὐκ ἔ-
 χε τοῦτο ὑπὸ ὄψιν. ἀλλὰ δὲ ἔχει τοιαύ-
 τη πορφυροῦ. τὸ δὲ "ἔλερον ἀι-
 ὄνιον" ὁ φρασ (σ 131) δεικνύει καὶ
 το αconitum napellus. ἢ δὲ πορφυ-
 ροῦ καὶ τοῦ ἐν λόγῳ συγγραφεῖς γί-
 νηται συχνοτέρῳ εἰς κεφάλαιον καὶ παρα-
 γραφῶν. οὕτω δὲ γνωρίζεται καὶ ἐν τῷ
 ἰατρικῷ ὀνόματι ἀναφίρεται. ἀλ-
 λά καὶ τοῦτο τὸ ὀνόματι γίνηται ἐξ ἰα-
 τρῶν. καὶ εἰς παράδειγμα φέρω ἐν-
 λαῦδα καὶ ἐν σ. 89 παράγραφον 2

677. B 238, 8)

Polygonum arinculare L.

(Fraas 230. Diosc. 2. 507 Meyer IV, 157)

- * κρωώδιον, * γωρλωϊταγον, * ἀσφαρ-
 ρον * χυμόφυλλον, * σινδαχίς, * σινδαχίον,
 * ωσχυρόραλον, * ωσχυρόγονον, ναύμα (de
 Lagarde ges. Abh. 186 will αὔμα),
 * γόνος Ἡρωος, * φαριδιά, κωριτζορε,
 κωποδίων, * κωροχάρη, * χουχούμ,
 * κωριμίνηρον, * διφίν, * στεμφίν, * ὄνυξι-
 ῖς, * lingua aris, γκωσοστρουδιά,
 κωσοστρουδιῶν, γκωσάν γκασάμπερ,
 γκωγάβες, γκωκουάδης, φακία.

Ἐν κρωώτοις τοῦ Λεσοκουριδοῦ ~~ἔστι~~ καὶ
 διὰ * ἰνλαῦδα σπυριούμνα. ὠνδάφορον
 παρ' αὐτῶν τὸ πικρὸν ἔχουσι καὶ ἴσως κωσοστρουδιῶν
 κωριμίνηρον, Μιμφίν, σαχουινά-
 ρις (ἀπὸ lingua aris). ἀπὸ ἰνλαῦδος τοῦ
 λαοῦ ὑπάρχουσι κωσοστρουδιῶν ἄλλα: ἡ πρώτη
 κωσοστρουδιῶν κωσοστρουδιῶν, ἄσπερ δὲ
 ἔχει ὁ λαός. εἰς εὐρώπῃς καὶ τὰ διδυμ-
 κὰ Αἰγυπτίκοι, τ. κωσοστρουδιῶν, Ρωμαῖοι,
 Ἄφροι. Ἡ αὐτὰ κωσοστρουδιῶν ἡ-
 γίου φακινούρον δὲ ὁ συγγραφεὺς
 δὲ ἔλαβεν ἐκ τοῦ Λεσοκουριδοῦ καὶ σπο-
 ρατα καὶ αὐτὰ ἀπὸ ἄλλοθεν. ὁ δὲ
 κωσοστρουδιῶν, ἄσπερ κωσοστρουδιῶν
 τὰ καὶ ἄλλη ἀναγνώσις τοῦ κωποδίων.

1 I, 507 ἰαδ. Sprengel (Kühn)
 ἡ λαὸν καὶ ἰνλαῦδος δὲ κωσοστρουδιῶν
 ἀπὸ ἰνλαῦδος κωσοστρουδιῶν ὁ συγγραφεὺς
 εἶχεν ὑπὸ ἴσως ὁ Λεσοκουριδοῦ ἔχει κωσοστρουδιῶν
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ ἰνλαῦδος ἀπὸ τῆς ἰνλαῦδος ὁ λαός

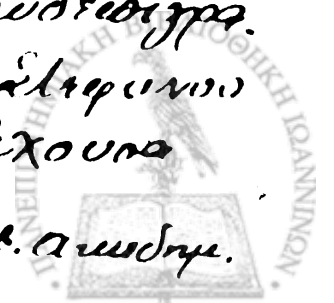

ὁ Γροας ἐν σφ. 230 οὐδέ τι ποῦμα
 αὐτὸν ἔχει ὁ δὲ Meyer μόνον
 τὸ lingua avis (ἐν τοῦ Γενίου). περὶ
 τῆς ἀποστολῆς τῶν ἄλλων οὐδέ τι ὁ
 συγγραφεὺς σημειοῦται. οὕτως ἐν
 σφ. 88, 2 ἔνθα παρατάσσουσι συνώνυ-
 μισιν τῆς Persea σιναπομυμῆ μινιά
 μόνον τῆς παρανομίας: Berg und
 Schmidt V. d. (i) περὶ. 2, σ 66, 2. 4, 28
 u. ä.

Ἄλλο ἔτι ποῦμα ἔσπευθη καὶ νέον
 στοιχεῖον ἐν τῷ βιβλίῳ ἵνα ἐπισωλήσῃ
 τῶν ἄλλων καὶ ἀπαρτῆται. ὁ δὲ Lang.
 γὰρ ἔχει μινιά διότι τὸν χίον τὸ
 ἔργον ἐν λατινικῷ συγγραφεύ-
 τιν, ἄλλοι δὲ ἐπιγράφοντες ἐπιμετα-
 φράσιν, διασωλήσῃ καὶ ἐπινοήσῃ
 τῶν ἐπινοήσῃ τῆς ἐπινοήσῃ
 τὰ λοιπὰ ἔργα αὐτῶν χηρῶν καὶ ἀπο-
 γίνῃ καὶ δύνανται καὶ εἶναι αὐθεντικά
 εἰ μὴ καὶ συμβολὴ γένον; ἔστι οἱ
 λατῆροι μεταγράφοντες ἢ διὰ λατῆ-
 ραίων μεταγράφοντες καὶ ἐπινοήσῃ
 διότι τῶν αὐτῶν παρανομίας! εἶναι
 διὰ τῶν αὐτῶν ἢ ἀσυχρὰ παρανομία
 ὁ Lang. καὶ ἔχει τ. Ἡ: γυναικῶν
 φος βιβλίος Διοσκουρίδου καὶ ἄλλων
 Ἀθηναίου τοῦ φυσικοῦ ἔχουσα

ἐν τοῦ Γενίου
 ἰσομοίμα
 ἴσου.

περὶ τοῦ σάου τῶν τοιοῦτων γίνων ἰδ. Κατφ. Α. 550-51.

18 φαρμάκων ἑσθέριαν¹ ἢ βελγος
 αὐτῆς ἴσως συντεταγμένη κατ'αλ-
 φαβητικόν ἢ μένει ἑσθέρια ἀνευδοκός²
 Ἡ Παρ. μεταφράσις ἐξεδόθη τῷ 1581
 ὑπὸ τοῦ Gasparus Vuolphius ὑπο
 τῶν τίτλων: Alphabetum emiricum
 sive Dioscurides Atheniensis philo-
 sophorum, et medicorum de remedi-
 is expertis liber juxta alphabeti or-
 dinem digestus. ἢ τὸ βελγίον de
 herbis τοῦ ψευδοαποχρίου³ ὁ
 ψευδορυθαίσιος. de simpl. libri
 quinque³ ὃν μὲν τὰ βίβλιν ἐκδοῦν
 τοῦ Οὐρυθαίου ὑπο τοῦ Darenber-
 ger οὐκ ἴσως ἴσως ἴσως τὰ δὲ εἰς
 χεῖρας. ἢ τὸ ἴσως ἴσως ἴσως
 τὰ ἴσως ἴσως ἴσως φρασεολογί-
 ας ἐκνηνία ἐνόματα, ἀσπρ σπο-
 ραδίου ἀσπρ τὸ ἐν τῷ ψευδοαποχρί-
 (πρβλ. amianthum, aristologia, e-
 ustereon armoniacum, gero botanum,
 acrioscarphus ari: amianthos, ari-
 stologia, perispermum, ammanium,
 ierobotanon, acrioscarphus (i) ἢ ἐν ὅτι

1. Τοιαῦτα εἰσι γραφῆ περὶ αὐτῶν
 ἐν τοῖς χειρογράφοις. ἢ ἐν Βαρων. 2181
 παρὰ Darenberg Notices et extraits
 des manuscrits medicaux σ. 33 ἢ
 Vind. cod. med. gr. XVIII (Nessel) σ.
 94 ἢ ἢ τῶν τοῦ ἀδελφῶν Sambecii Com-
 ment. II σ. 268-9 ἢ Κριεμ. Β' 415 430
 10109. ἢ Prof. Λοχαὶ ἐκδ. Παρισίων
 2. ὁ Darenberg ἐκδ. ἀντ. σ. 33-39 ἐκδο-
 σιμοσ ἴσως ἴσως ἴσως ἐν ἀπολολοῦσ.

3. περὶ τοῦ τοῦ
 10. ἐν προσηγ. σ.
 XXI ἴσως ἴσως ἢ
 μόνον ἀναφέρει
 ἐκ τῶν ὁ δὲ ἀναγ.

ἡνεκλήσατο τὴν ἐξηγητικὴν μορφὴν. 19
συρίωουλον. ἐν τῷ ἐρωτηγῶς - serpul-
lum).

Τὸ ἰνδιαρίον τοῦ συγγραφέως εἶναι ἀπὸ
ἀλλήματα, ὅσα ἔχουσι τὸ ἔργον ἰατρικόν.
βαίνει πᾶν τὸ ὑπερσυσταθόμενον αὐτῶν. οὐ-
τω ἐπισημαίνει, τὰ χρησιμοποιοῦντα, τὰ
χειρόγραφα καὶ βιβλιοθήκας τοῦ ἀρι-
στοτέλους. ἐν τούτοις, ἐν ἀλλοῖς ποιεῖται
μυρία, ἔχον ἀνωτέρων *remedia* (medica
nomina, *remedia medica, index alpha*
boticus arborem, nomina herbarum)
τὸ σπουδαίον εἶναι: eine treffli-
che Pergamenthandschrift des Constantinus
Africanus, die von Blatt LXXXV
an manches botanische enthält.¹

Ἀριστοτέλης ἐν τούτοις ἐπισημαίνει ὅτι
ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπισημαίνει
ὅτι ἀλλοῖς τὰ χειρόγραφα οὐκ εἶναι
συγγραμματα ἀλλὰ οὐκ εἶναι οὐκ
εἰς τοιαύτην χεῖρα ἢ τὸ χειρόγραφο.
ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἀντὶ τούτου εἶναι γνωστὸς
πρὸς τὰ τοιαῦτα ἐπισημαίνει ἐν τῷ ἴδιον.
ἐπισημαίνει ἴσως κατὰ τὴν 1^η αἰὶνάν? καὶ οὐκ

¹ Πλάτων. σ. XIII. ² ἴδ. Meyer III σ. 471
484. καὶ Χρυσώτης ἐν ἀντιφ. Β' 415

ἄριστος μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀναγενομένῳ
ἐπισημῶς καὶ ἐν τῷ ἰατρικῷ ἐν τῇ Αὐ-
στρῆ μεταφράσει καὶ τῷ ἰατρικῷ τῶν
Ἑλλήνων ἰατρῶν καὶ συγγραφέων ἐπιση-
μῶς αὐτῶν ἐκδασκευῶν βιβλία, ὁπο-
δαί καὶ τῆς ἐργασίας τοῦ Σαλέρνου, ὅθεν καὶ
εὐνομασθῆναι: philosophicis studiis
plenissime eruditus, Orientis et Occi-
dentis magister, novusque effulgens
Hippocrates ¹ οὗτος εἶναι ὁ μεταφρά-

σας ἐν τῷ ἀραβικῷ ἐν τῷ Ἑλληνι-
κῷ τὸ περιφθήμεν ἰατροσοφῶν τῶν
Αἰχμητ ² Ἐρῶδια τοῦ αἰσοδημοσῶντος
τοῦτου ἔργον φέρει ἐν τῷ Βεννα-
ω cod. med. gr. 47 (Vessel) 9^a - 107^a

is ἰσηγοῦμενος αὐτῷ
αὐτῷ ἐν τῷ ἀραβικῷ
συγγραφεὶς
ἐν διαφοροῖς κώδ.
διαίματος φέρει καὶ
ἢ ἐπισημῶς καὶ τὸ ὄνο-
μα τοῦ μεταφραστοῦ
οὕτω ἐν κώδ. 167^a 221
ἢ ἰ. ἰατρῶν 10.

συγγραμμάτων περιέχον τὰ ἔργα κατὰ τὸν Sambecius.

Viatica peregrinantis graecobar-
bare cum subjuncto libro Joannis Me-
suae Damasceni ² de medicamentis
purgantibus, qui in hoc codice per-
tinet ad S. Joanni Damasceno attribue-
itur. accedit insuper supra memora-
tus anonymi auctoris libellus grae-
cobarbarus περὶ ἰσοφῶν δυνάμεων. Cata-
logus alphabeticus medicamentorum

Τοῦτον τοῦ Αἰχμητ
ἐξ ἐδόθη μόνον τὸ περὶ
πυρεθῶν κωδ. 1100
Damasc. Not. et
extraits des man.
med. σ. 63-100

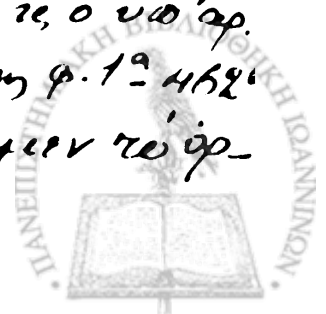
¹ Meyer III σ. 472. ² ἢ τὸ ὄνομα
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ καὶ ἄλλοι
μετὰ τὴν ἐπισημῶς ἐπισημῶς φέρει
καὶ ἐν τοῖς χειρογράφοις πολλὰ ἰατρικὰ
ἔργα ἰσοδημοσῶντος.

succedaneorum graeco barbarus? 2o
 xicum vocabulorum medicorum Sarac-
 enorum cum interpretatione graeco-
 barbara. 2o ... τῶν χειρογράφων
 τούτων φρονῶ ὅτι ὑποῖρχονται τὰ φρα-
 γματικά ἢ ἕτερα ὀνόματα ἢ καὶ
 θάνατος ἀναγνώσεως, ἢ ἢ διαστροφῆς
 ἀμαθῶς ἢ ἀσέβῳ ὄχι καὶ ἐξ ἁπλῆς
 μεταφραστικῆς ἢ ~~φρα~~^{απ} γραφικῆς. ἀσέβ-
 ητος δὲ αἰσθητικῶς ἢ ὁσυχραφικῶς
 μαθῶν ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ δαυλιχοῦ ἀφάμε-
 ρος τῆς σαχαιογραφίας δὲν ἠδύνατο
 τὰ ὑποσώσειν εἰς τοιαῦτα κενόροια ἢ σφα-
 βία, ἢ τὰ οὐσιοῦρη ἢ πικρῶτα
 ὀνόματα ἀπὸ οὐδεμίαν ἢ οὐδενί ἐκ-
 τῶν βιβλίων δὲσιν πρὸς τὰ μόλιχα-
 οιν. Πρὸς τὴν ἰδέαν τῶν χειρῶν
 δὲ τῶν μητ' ἐδόξασ τὸ βιβλίον τού-
 το παραχρησάμεν ἢ ἀπὸ ἐκ τῶν
 σελῶν ὅχινα πρὸς ὀνόματα (σταχυο-
 σία) ἢ ὁμοιότητος. Α' ἔσφαχμένα ἢ καὶ
 ἀφραῖνη (ἀτραῦνη, τὸ τρώλον) 3

300

- 1 ὅτινα εἶδος φαίνεται ὅτι εἶναι ὡσεὶ
 ἀνεπιβαλλόμενον διασπορῆ ἐκ τοῦ λαγνῆ
 ἢ ἀνωτέρω.
- 2 τὰ αὐτὰ ὑποῖχου ὑποῖχει καὶ ὁ ὑποῖχ.
- 3 ἢ ὡς ὑποῖχου περιλαμβάνει τὸ ὄρ-
 δὸν κατὰ τὴν γνῶσιν ἢ ἡμῶν.

ἀγριομάχη - αγριομάχη (αγριομαχία)

αημιόνη (αημιώνη)

ἄδνος (ἄνθος)

ἀειόμιτον (ἀειόνιτον)

ἀμωχόωραση, παρά τὸ ἄμωχόωραση¹

ἀγίουρος - ἀγυρόφθαλμος (ἀγχιουρος...)

ἄμμιβιον παρά τὸ ἄμμιβιάδιον.

ἀχσοιόροδον (ἄχσοιορόδον) ὁ δὲ ἴσως ἔστι ἀχσοιόροδο.

ἀμαχοῦδα - ἀσαχοῦδα (ἐν σπηλαίοις τοῦ μετ. π.)

ἄμυρον (ἄμυρον)

+ ἀράραξ (ἀράραξ) ἢ γινώσκον φασαλιχρα-
φίμω τὸν τῶ ἠνωμένω² ἢ ἀμυρόν³

ζαβιόλα (ζαβιόλα) ἢ ἀμυρόν (μαζαβιόλα)

διὰ μὲν τὴν ἀρὰ τὸ διδοῦν ἄμβισον.

ἠμισοίρατος (ἠμισοίρατος)

δίβημος (διβήμος) μαζευρία παρά τὸ μαζευρία

μαζαμάνθη (μαζαμάνθη)

μαμῆος (μαμῆος)

μαμνοβοόσανον (βρωμοβοόσανον)

μεριχία (μεριχία - μεριχία)

μαρυσόφιδον (μαρυσόφιδον) κορυμβήδρα (κορυμβήδρα)

μερολος (μερολος)

μανδαρίδες (μανδαρίδες)

μημῆν (μημῆν)

μαρωδία (μαρωδία)

+ ἄρνόκουμα (ἄρνόκουμα)

1 δηλ. πούρα δηλ. ὅτι ἰσάριον ἢ ὄρα¹ τοῦ ἰσάριον
2 δηλ. ἰσάριον ἢ ὄρα¹ τοῦ ἰσάριον
3 δηλ. ἰσάριον ἢ ὄρα¹ τοῦ ἰσάριον

περιθνήμενον παρά τὸ περιθνήμενον.
περοίμιον (ωφροδίμιον)

μεταξὺ 22-23.

νεῦρα φοίνικος (νεῦρα φοίνικος)	εὐφροδίας).
ρφαγίδα, οφραδα, οφραγιδουδον (αδα- φραγιδουδον)	ψυχόφρονον
ζίδα κττ. πάντοτε συγχέεται τοῦ	
ὑπερον (ὑπερον)	· ἀπὸ τῶν.) χαμβυνο-
σι,	· οὐδὲν.
σιφινιῖα (αὐτὸ ὄξυφοινιῖα) (σταφίς)	οσφίσις). π ^ε
παδαρίνα ἀχρία (π. ἀχρία)	καρμαλλομένη
τεχνατόζαρις (ἴσως τεχνατόζαρις)	ἐπὶ γυναικῶν
κωνυμυρραπία (κωνυμυρραπία) (κωνυμυρραπία)	(κωνυμυρραπία) ἐπὶ
τυμενοῦ γαμον (κωνυμυρραπία)	εὐφ. Νόν. υ
κωνυμυρραπία (κωνυμυρραπία)	ἰαδαφισίον
ἰρομύδα (κρομμύδα)	! διακώριον
σανοιφάγις (σαφραγίς)	α. τοῦ τῶ α.
σαρφοφαγον (σαφραγον)	π. τοῦ Ρυγίς
μορβισον (μορβισον)	ἀντιπαρῶ.)
τρορδαν (μορβισον)	ὠνυθισον τοῦ
παυροριζεν παρά τὸ σταυρόριζον	ἰθησαυρισον
κωλήριον παρά τὸ σαύριον	III, 91 B 105, 10
ὑδροκομμυτην (ὑδροκομμυτην)	ν. τῶ συνην.
ἰσοφορος (ἰσούφυρος)	:: φριζανίον
κυφρόφρονον (ψυχόφρονον)	καρποδία

πυρεθμίνεον ωαρά' το' περιχυόμενα.
 περσίμων (ωφρδίνεον)
 σίμυς (υέμυ = κρόλεω).
 χαμαικώσαρος (χαμαικράσος).
 χυμίσ (χυμη - χυμίσ)
 χυχυρόροφον ωαρά' το' ψυχόροφον
 κ.τ.λ.

Β' λέξεις καιώς επιλαμβανόμεναι εις όνοματα φυτών.

διακύριον (άνη παρασκευη.) η
 χίμη είναι όρος της φαρμακευτικης
 κηδησής η δια κλωδα μετα χημικου
 και ύλην του φαρμακου (κυριως εις
 χημικα διασκευη).
 Ησπομαίω κη καθαρευών κη ασην.
 τα κωχραχού κη ωαρά' Διοφ. Νόνν. υ
 εις. Βερνανελ Πσ. 358 "καθαροισον
 το δια κυριον". κη κη διακύριον.

1 γραμμ. κ. ο Πύρρ
 Πρακ. Ιατρ. Β' 36
 ο' διασκευησής
 χημικα διασκευη
 . Ι. κη. κη κη σινδι.
 ύσπαρχη : σινδι.
 λον /

δυσμασσηναισιδόμενα. τουτο α.
 παρραφειαι εις συνώνυμον! του Ρυγμης
 compositis in σμ. 8,5.

μύχος (άνη μύχος άνη παραω.)
 μονόμαυρον εις συνώνυμον του
 αχύσου in σμ. 24, 16. αωιδησαυρισθη
 δι κη τουτο εις του Αωσι. III, 91 Β 105, 10
 ινδα μετα την αναγραφην της συνωνύ-
 μου του αχύσου εισφύρε : φρυγανισόν
 εστει μονόμαυρον.

επίσης ωρίσθη τα αίσωχωριόδωσαν

τῶν παλαιῶν τῶν συνυφάντων ἐξ ἑτέρου
καὶ ἄλλοις ὀνομασίαις, ὡς τὸ β' συνδέε-
ται εἶναι ποικίλος π.χ. ἀγνοου-
μα, μερσινόμουτος κττ.

Γ' λέξεις ἀναλόγητοι καὶ
πραγματικαί.

ἀραβιστάγια, αἰσοχορίσασον, ἀτερ-
πόπυρις, ἀφαγοφρονίδαν, βελουσιάν-
δας, δορυστάριον, εὐρεχνεύμονος,
ἐχέωνυμον, φαραβανιζίνη, ἡδουρα-
βδον, ἡμεροκαλαχαιών, κασσα-
ραδισσά, νομοσιέμεν κττ.

Οὕτω χροῶν τὸ ἔργον τοῦ Lang.
ὡς ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν αὐτῆς δόξης
καταστάσας ἀπὸ τῶν συνυφάντων καὶ
κράματα καμύλεχνον, σχεδὸν ἀκρη-
στον ἐξ ἰσοσημοσιέμεν χρόνον. ἔτι
δε χροῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
λόγος γίνεται ὡς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
βοτανικῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καὶ αὐτὰ. εἶχε δὲ ὡς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
οὐ μόνον τὰ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς

1) παρὰ Boissonade Anecd. gr. II
σ. 394-403, ἐν ἀρχῇ τοῦ ἑπιγράμματος τοῦ Ἰω-
νάρου (ἐπιγρ. Tittmann σ. CXVIII-CXXII).

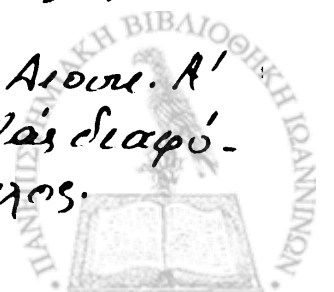

25
ἐς ἄνω, τὸ ἠλωσιμὸν μέρος ἐς τὴν ἀγ-
γην αἰονοχίαν τοῦ βιβλίου· ἰδωμεν
ἤδη ἐς τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ἐς ἄνω τὸ μα-
δαρὴ βοτανικὴν ἀουφιν.

Τὸν ἰστορησθέντων ἔλαχον τοῦ ἔρ-
γου χίαν ἰνυκίαν ἰσοπέλας ὁ θεὸς δὲ.
~~ἰνυκίαν ἰσοπέλας ἰσοπέλας ἰσοπέλας~~
~~ἰνυκίαν ἰσοπέλας ἰσοπέλας ἰνυκίαν~~
ἰνυκίαν ἰσοπέλας ἰνυκίαν ἰσοπέλας.
αἱ ἐπισημασμένα ὄχι μὲν ἐπὶ
ἰσχυρὰ παραδείγματα περὶ τὰς συκ-
σεως, ἢ ἐς ἐπισημασμένα, ἐν τὰς, μαρτυ-
ρούσης ἡ οὐκ ἔχον ἰσοπελοῦσα.
οὕτως π.χ. ἐν σση. 2. συγκαταλέγει μετὰ
τὴν ἀνεκτικὴν τοῦ ἀναγύρου τὸ ὑπερ-
σπρόγγυτον, ἄνω ἐς αὐτὸς ὁ Sprengel ὁ
πῶσον εἶναι ἄνω τὰ ῥόδα τοῦ
Διοσκουρίδου ὀνομασθέντα ἐπισημασθέντα ἐν
τοῦ κειμένου? περὶ τὰ δὲ τοῦ φύλου
τοῦτο σινυκίαν μετέπειτα ἀναπέλες
ἐν σση. 76, 30 ἐς τὸ ὄνομα ὀνομασθέντα acanthi-
um. οὕτως τὸν ἀναγύρον, ὃν δὲ ἐπέλεγε
τὰ δὲ τὸν οἰ ἀρχαῖοι "μὴ μὲν τὸν
ἀναγύρον, οὕτως διασπασθῆς ἐν εἶδη,
καταλείπει ἐς δύο διαφόρα ἐπισημασθέντα

~~1. αὐτὴ ἰσοπελοῦσα ἐπισημασθέντα ἐν τῷ~~
~~ἐς τὸν τοῦ παραπλοῦς ἐς ἀδυναμίαν 2. 1881~~
: Περὶ τῆς

1 ἴδ. ἐν ἀντ. σ. 17-18. 2 ἴδ. Αἰου. Α' σ. 495 ἐνδ. Sprengel. εἶδη ἐς τὰς διαφο-
ρους σπρόγγυτον ἐς ἰσοπελοῦσα.

ὁ ἐρέβινθος (σ. 3) λαμβάνει ἢ οἰκονο-
 μιον τὸ τριχοβοτανον (νῦν ἰσοχυρίχι)
 παρασυρδῆς ἐν χωρίου τοῦ Αουμαγ-
 χίου: "λαβὴν τριχοβοτανον ἢ οἰκονο-
 ἢ παραμύρην ἢ κίχμη ἢ ρεβίνθια
 μαῦρα" ἢ θεωρήσας ταῦτα πάντα
 ἢ συνύμνημα! ¹ Μὴτὰ τὸν ἐρέβινθον
 ἐν σθ. 4 ἔρχεται ἢ φαεινὴ ἢ αὐτὴ
 δὲ χελαί ἢ συνύμνησον τὸ πιενάδες
 διότι ὁ Αουμ. ἐξηγεῖται τοῦτο διὰ τοῦ
 lenticulae (φαμοί). ἀλλ' ὁ Αουμ. διὰ
 τοῦ λέγειν τοῦτον δὲ μὴ τὰ δηλώσει τῶν
 κηλίδων τοῦ προσώπου, αἵτερες ἔχου-
 σι ὁμοιότητα πρὸς φαεινὴν, ὅθεν ἢ ὁ
 Αουμοσπίδης ἀπομεινῆ φανῶν. ἢ
 ὁ Ηουχ. λέγει: φαεινός: μεγαλειὰ ἢ
 ἐν τῇ ὄψει. ² κατὰ τὸν αὐτὸν αὐδαί-
 ρετον ἔρωςον συναντῶνται ἢ συνύμνημα.
 ἢ ἀγριαγχυρία ἢ ὁ ὄροθος (κοινῶς ῥόβι)
 (σ. 4, 27) τὸ χένον ἢ ἡ ἀμορχίς (σ. 17, 1).
 μὴτὰ παραμοσπ. ἢ τὸν Αουμο. IV
 612, 12, ἰσοφαινήτης. περὶ ἀμορχίς ὁ-
 τὸς γράφει ἐν Α' κμ' σ 134: ἀμορχὴ ὑπο-
 σπῆδμη ἰσὺν ἔχαιας, (ἢ νῦν μεσορχα ἢ λαί-
 κημῶσι λεγομένη). ἀμορχίτην δὲ ἀνα-
 γράφει ὁ Αουμο. ἢ συνύμνησον τὸ ἐξείνη
 (σθ. 534) ἢ οἰκονομῶν ἢ ἀμορχὴ ἐξίνελο

1 κρβγ. κριν. σ. 18 2 ἰδ. κριν. αὐτ.
 ἔχει χωρίον ἄλλο μὴ ὑπάρχον παρ' Ηουχίαν.
 τὸ πιενάδες ἴσως σχετίζεσθαι πρὸς τὸ ἐν
 τῷ λαβ. φωτ.: ῥιμένα, ἐρυγεδωμένα, ἀοιδιῆ.

24

λούχινου ἀλλά καὶ ὁ φασίολος (πρόφασε).
 ἰχθύνον - ὑπόωρος" ὁ ἰχθύνος γράφει (XI
 891): ὑπόωρον ἢ φασίολον. ἰχθύνου, ὑπό-
 μινον καὶ καρναβαδὶ θεωρεῖται τὸ αἰολό-
 φυλόν (σ. 41). Περὶ καρναβαδίου ἔχο-
 ρεν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κοραῖ: "Καρ-
 ναβαδίου... ὡν μαρτυροῦσι οἱ Βυζαντινοὶ συγγρα-
 φῆς τὸ ὑάρος ἢ ὑάρον, ὑφ' ἑλίαν ὀνομα-
 ζόμενον μαρῶν ἢ αὐδιωπι κόν ὑόμενον
 ... μινία παρασημοῦ αὐτὸν Αἰουσι.
 ἔνθα ὁ Wellmann (III 57, 1670, 7) ἔξεδω-
 κε: μαρῶ. Πράγματι οἱ Βυζαντινοὶ τὰ
 δύο ταῦτα φυτὰ ἐθεώρουν διαφορα.
 οὕτω ὁ Σηδ: τὸ καρναβαδίου δερρίον
 ἔσθε καὶ ξηρόν¹, ἐνὼ ὑπὲρ ὑμίνου ὄμ-
 χε κατωτέρω ἐν ἰδίῳ παραδείῳ. εἰσίσης
 καὶ ὁ Πλωχαιρόδρομος ἔχει² τὸν σείχον:³

τριφιδόγαροπι στρον, ὑμέτον, καρναβαδὶ,
 περαιτέρω σιναντὰ τες τὰ ἐξέσπινοντα
 ἐν ση. 59, 29: ἄφουμα - σιμορδισον. τὸ
 μὲν α'. εἶναι ὑποδίδω τὸ ἔμφωμιον
 (ὡς τὸ ὑδάτος τὴν ἀφούμαρα (καὶ κατὰ κα-
 κτη ἀνάγνωσιν ἄφουμα), καὶ ἀνήκει καὶ
 τὰ σιμορδισον⁴, τὸ δὲ σείχον (Τεμερί-
 um scoridium) καὶ τὰ πευκανθῆ⁵.

καὶ καὶ καὶ

¹ Ζηνοκράτης καὶ Γαληνού περὶ τῆς αἰού τῆς ἐν-
 ἄρην φασίολο σ. 241 σφμ.

² Σενταρχία... περὶ τῆς αἰού δεικνύμεν ἰσθ.
 Langkavel (1868) σ. 56.

³ 38 σ. 49 τομ. I Βιβλ. γρ. vulgare
 ὑπο Segrand.

⁴ ἰδ. τῆς αἰού 123 ⁵ Fr. 186 172.

28. ἐρινός - ἰκμεουδές (σ. 65) τὸ μὲν
εἶναι ἢ ἀφρισουρή (νὺν ὄρενός), τὸ δὲ
φυτὸν ἢ silene gallica (Fraser 106).
μυρτιά - ἐρέιμη ^(σ. 65, 4)· περὶ αὐτῆς διαφόρῃ
περιγέει ὡς γένος ἢ γνωστολογεῖ.
σιόλυμβρος - ἀχμενάρα (σ. 75, 27)
ἢ μὲν σιοχμυβρα (νὺν σιομαχόμπρι) εἶ-
ναι ἀμάρδα ποώδης, ἢ δὲ μενάρα ἀνερ-
χεται εἰς ἕψος μέχρι ἡμῶν μέρου· ἔξε-
μοφαμος - καναβηναία. (σ. 55, 5) ὁ
μὲν εἶναι ἢ γνωστή ἀμοφαμία, φασιά-
μηλον, ἢ δὲ ἢ γνωστή καναβη (καη-
naris sativa) ἐξ ἧς τοῦ καναβατισσο-
υλοῦ καναβούρι κ.τ.τ.

Κυρίον τὰ φυτὰ συχέοντα οὕτω
ἀλλὰ τὸ δένδρον κ' ὄνοματά φῶν
τασσόντα ἐν τοῖς φυτοῖς: ἢ σελ. 3 τὴν
καναβίδα ἢ τὸ χυσομαμούδον ἢ δω-
ρεῖ ὁ συγγραφεὺς συνένυμον τοῦ κρυφ-
του. ἐν δὲ τῷ λεξιλογίῳ ἀναγράφεται
ἄνω ἐν κηρῷ παρασημοῦς ἢ χέρις χέριος.
το ἔχρημα ἐν τοῦ Αουε. ὅστις μαζ-
ορα ἔχει κ' ἰώσον χερώνεο κ' παρασημο-
σι εἰς τὸ ἄνθος χαρίμε κερ. 28, κ' 32⁹
εἰάν ὁ Σανγ. εἰσάβαντε τὸν ἰώσον τὰ
ἴδη εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο δὲ εἰμάνθανε ὅτι
τὸ γινόν κερτο δὲ εἶναι φυτὸν, ἀλλὰ φῶν
κ' κερτιάς ἀφρικε, ὁ μόνος κερως,
περὶ οὗ λίαν περιεργὰ παρασημα δὴ-
γισίνα οἱ συγγραφεῖς. (ἴδ. τὸ Λεξιλόγιον)

1 Περὶ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματος ἴδε
Κερ. Ἀραμ. Β 226.

2 Τὸ περιεργὸν τοῦτο βιβλίον δὲ εἶναι τὸ γνω-
στὸν Ἀρπυρακίον Νικολάου τοῦ Ἀγορείου
ἐκ τῆς ἐπιτομῆς τοῦ Ἰωάννου τῆς Βενετίας 1830 (

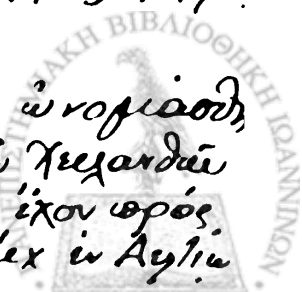

5 ελ. ζωοσους

η ὄφειλεται γινῆ παραδειγματικῶν γίερα
 ἢ παρατηρηθεῖσιν αὐτῆ συχνοῦς ἐν τῇ
 ἀγνοίᾳ καὶ ἀσυνείδησιν τοῦ συγγραφέως, οὐ
 μὲν δ' ἀλλὰ ἐν τῇ ἰσορροπιᾷ τοῦ γὰ
 ἐπιχειρησῆναι ὅταν ὄνομα συνασπόμενον
 ὁρῶσιν τὰ καὶ φυτῶν εἶναι καὶ τοῦτο ὄνομα
 φυτοῦ, ἢ καὶ πάντα τὰ ἐν σπερὰ γενε (ἐν
 τοῖς ἀπιδόλο καὶ μάμοια) συνδεόμενα
 ὄνομασιν φυτῶν ἢ συνώνυμα. ὑπάρ-
 χει δὲ ἐν τοῖς καὶ ἐν τοῖς βοτανι-
 κοῖς ζωοσασίοις στήχυσις καὶ γίαν
 δυσδιάκριτος. ἐπισημῶσιν δὲ ἢ αὐ-
 τοῖς ἐν τῇ σπερὰ καὶ συνώνυμοι καὶ ὁ-
 μώνυμοι ἢ ὁμοδύναμοι. ἢ καὶ γίαν ὁ κρίνος ἢ ἡρ-
 χιστὶ καὶ ἀναλαμβάνεται καὶ ὁ ἴσχυρος.
 καὶ τῶν βοτανικῶν γένων ἐν τῇ λα-
 τίνῳ καὶ ἰταλικῇ. καὶ προσέτι καὶ μαρ-
 τυρίαν χωρίον τοῦ Ἀρχιμ. ὁμοειδῆς.
 ἄλλοις βεβαιωτικῶν μαρτυρίων, ἢ ἐν τῇ ἰσο-
 ρροπιᾷ καὶ τὸν ὀνομαστικῶν, ἄλλοι δὲ
 ψυχρόφρον, διὰ τὸ καίρειν τοῖς ψυχροῖς
 ἰσοσῶσι, μηδὲν ὄμοιον ἔχουσα τῇ ὀρο-
 ρησῆναι ὅταν καὶ ἰταλικῶν ἢ ἀεὶ καὶ
 ἀφορμῇ τοῦ γένους τούτου ὑποῖσιν τὸ
 ὅτι ἀπιδόλοισιν βελγίον τοῦ τὰ
 ἀπιδόλου. διηγεῖται δὲ οὗτος αὐτὸς τὸ ἰστορι-

1 ἐνδ' ἀνελ. σ. 10. 2 Ἰστορ. XIX σ. 723-747.

† κατὰ τὴν αὐτὴν ὁμοειδῆσιν ὀνομαστικῶν
 εἶδος σιδηρῶσιν καὶ οἰκογενεῶν καὶ ἡμετέρας
 ἐλληνικῶν τῶσιν, οὐδεμίαν στήχυσιν ἔχον ὁρῶσιν.
 ἰταλικῶσιν καὶ ἰταλικῶν φυτῶν. Ἰδ. ἡμετέρας ἐν Ἀγλίῃ
 καὶ φυτῶσιν. ἡμετέρας. Ἰστορ. Α' 3 σελ. 466.

νόν πρὸ συντάξεως κτῆς ὑπερβαλλομένης
 λαύνης, ὅτε ἐπίσειόμενος ὡσιῶν ἐν
 ἀμφανδρεία, ἰφθίμοι χυχνίδα ἵνα σώ-
 ση κενδυριώουσαν γυναῖκα, κτῆς ἐύρει
 δὲ ἔλαβεν ἀπὸ αὐτῆς ποτηρία ἀμυγδαλίου
 κ, οὕτως ἔσωσεν ὄντως τὸ γυναικὸν ἀπὸ θε-
 βαίου θανάτου. τότε παραμυθίας ὑπὸ
 τοῦ ἐπιτῆλαρῶν ἔγραψε "τὸν ἰσθμὸν ἀντι-
 βαλλομένου χόρον" ἢ τὸν ὄρισμόν πα-
 ρίκεται ἡμῶν αὐτὸς οὗτος ἐν ἀρχῇ τοῦ βι-
 βλίου: "ἀντιβαλλόμενα καλοῦμεν τὰ
 ἀπὸ ἄλλων ἢ βαλλόμενα φάρμακα"? Τὰ
 ὀνόματα ταῦτα εἶναι καταλεταγμένα
 κατ' ἀφρασην καὶ τὰς κενδυριώουσαι
 εὐαίσθη αὐτῶν τὸ ἀπὸ π.χ.

ἀπὸ ἀμυγδαλίου σισυριανὰ χυχνίδα ποτήρια.
 ἀπὸ ἀθροτόνου ὄριγανον.
 ἀπὸ ἀγαλλόχου κενδυριώουσαν
 ἀπὸ ἀγαρικού, ἰσχυρὸν ἢ ὑπόφορβιον.

οὕτως κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν
 ἀπολεξιοδὴ εἶδος χυχνιδίου κατ' οὐ-
 δὲ διαφέρων τῶν ἄλλων βοτανικῶν βο-
 ούλων. κ, ὡς ἐκ τούτου κ, τὰς μεγάλης
 αἰλοῦ χρησιμότητος συχνότατα σπαν-
 τάται ἐν τοῖς ἰατρικοῖς κώδικε κ, τοῖς
 ἰατροσοφίοις. π.χ. ἐν Βιενναίῳ cod.
 med. gr. 8 (Nessel) φ. 281^b κ, 25 φ. 303^a
 (Nessel). ἰφθίμοι δὲ κ, τῶν ἰσθμῶν

1 Τομ. XIX σ. 723-23. 2. αὐτ. σ. 721.

ἄλκιου ἀρωματιστοῦ· καρδάμων (u. καρδαμίου)· σπινθηρίον
 (u. σπινθηρίου)· κωπρία· σσοδόν, ἢ γύλα ἰαίας· σμύρνα
 κρωχίτιδος· κάραιον ἀρωματιστῶν (u. κάραιον ἀρωματιστοῦ)· στίατος
 ἰχθυίου· [στίαρ]χονος· στίατος υἰάνης· [στίαρ]ἀχίπτεμος· στίατος ἀλώπε-
 κος· [στίαρ]ἀριτου· σπινθίου ρίφα· ἰχέθρον μέλας (u. ἰχέθρου μέλας)·
 σατερίου (u. σάτηριον)· ὠψιμον· σαλαμάνδρας· σαύραν κχωράν (u. σαύρα
 κχωράς)· σφάγγου ἀρωματιστοῦ· σκίνον ἰχθυοσμένον (u. σκίνου ἰχθυοσμένου)
 σήρις· χιδάρχρον (u. χιδάρχρου)· σαμφύχου· ρούν μαμριτίον· σιγήπτε
 καρδάμωνος· σαζ[απ]ηνοῦ· πύλωτος· σαμυμνίας· τερότωντος, ἢ ἐν-
 τριώντης· σαφρίνου· ἔχασον ζέιμον· στροβίχων (u. στροβίχων)
 ομιών σιόρμα· σιυπληρίας· ἄχας ὄρυιόν (u. ὄρυιόν)· σιύχου· σαλύριον·
 σίμμως ἰκοσιτιοῦ· χιυίδα χαρτιοῦ· σίνου· φοχυότου ρίφα· σιωρι-
 ας κωπρία· μηχανηρία· οἰχυπίαρην· σισυμβρίου· ὠψιμον· σπη-
 ας οὔτραϊου (u. οὔτραϊον)· υἰόσπριν (u. υἰόσπριν)· σαλαμάνδρα· πασιάνη·
 σιύχης βοχβού (u. βοχβόν)· σπασμωιδεῖ ὠψιμα ἀμαράντινον· σποάμν-
 χενόσπορον· σφίμεγης· σσανδαράχην·

Τριώξιμον (u. τριώξιμον)· θραιούσιον (u. θραιούσιον)·

ὑσοιναίου σιόρμα[τος]· κωνός θάλου καρπῶν· ὑσοιπιδος· ἀμα-
 κίαν (u. ἀμακία)· ὑχροισίσης· ὠσοπάναμα· ὑσώπου· μυχόν μύχου ἢ
 σιχάδα· ὑσιένδου· ἄνθος ἰσάλως· ὑσριουῦ· ἀνθός σιόρμα· υἰάνης κο
 χή[ς]· πέρδιμος [χοχίν]·

Χαβαίνης· σαλαπηνόν· χαμαμήχου· ἀνθός· χαμαυρίου· χαυάδου
 ρίφα· χόχης (u. χόχην) ἔχιος (u. ἔχιος)· χόχην ἰχθυοσμένος· χόχης (u. χόχην)
 καμήχου· χόχην ἀσοιχαβώλου· χόχης χόχης· χόχης καμήχου·

Ψιμμεδίου· σιωρία· μοχέθου· ψυχίου· φαπ[η]ν[η] ἐπὶ ζεῖ· ἰχθυοσμένον
 ἰχθυοσμένον· σισυμβρίον· ὠψιμοιδούς (u. ὠψιμοιδός)· ἰχθυοσμένον ἰχθυοσμένον

Ιδ. κρίνα 7 σ 106

Κώδε 525 Μελιόρην XVII αἰώνος ἐν φιλ. 10.

ῥαυίφαρος κ. ποχούβος ἐν τῷ τελευταίῳ ὑπάρχει μέρος πέντατος.
τῶν ἀντιβαχομένων

ἢ ὠλεῖσι τοῦ ἀγιστοῦχοι ἰταῦδα ὑφίριται διεγρη ἢ πρὸς αἰτ. ἢ ὄνομ. σπυ
μαίερην.

σ. 10α) ... ἄμωρον κυρῶ ^(κ. κυρῶ) βατοῦ φύλλα. μέσος ὄωλου; ἐφρυγέ (κ. ἐφρυγούσ) ματ.

δραγῶρου κυρῶ; δρυῖτερον. μήκωνος. μανδραγόρου κυρῶ. μέου (sic)

μυροδάξανον (κ. μυροβοξάνου)

ἔυχο. θαλοῦμοδ. ρίφαι χυμῶν ἴων.

ὄωου μήκωνος. μανδραγόρου κυρῶ. ὄωσωάνατος. χάλα θυσαμένη
ὄωου κυρ[ην]αῖου. ὄωον συριατιόν, ἢ ρεόσχων μωχόν. ὄωου θαλοῦμοδ
ὄωον κωρῶσπυ. ὄωου συμῆς. ὄωον χωρίας. ὄωου ἰτίας. ὄωον μεσοῦ
(κ. κωσόν) μέλατος. ὄωου ροδωδάκτης. ἔρον δρυῖνον. οἰνίγδα κυρῶ. ἀμ.
ωχίνου δίνδρου (κ. δίνδρα) κυρῶ. οἶνου ροδίτου. οἶνον αὐστηρόν. ἰτισῶ
κωμυδάου. κωμυρρίφης κυρῶ. ὄωου κωρῶσπυ. ὄωον μωρῶκτη. ὄρον
δοχάμν. ἀνδαμ (sic) . ὄρμίνου (κ. ὄρμήνου). κενόουστρημα. οἶνον
Ἰλαμῶ. οἶνον Μανδήσειον. ὄμφακος. κωμῶ ὄμφακίτης (κ. ὄμφακίτης)

[Π]ρωσόχης. πρῶσφῶγν. πρῶσφῶγν (sic) αφῆιαρ
(κ. σφῆμα) ἐν κωρῶ. πρῶσφῶγν (κ. πῶσφῶγν); φηγῆβερ ἢ χαμαιχέοντα.
πρῶσφῶγν. χαμαιχέοντα ἢ χαμαιχέοντα. πολυρῶχου. ἀφῆιαρ.
κωρῶ. φηγῆβερ.

ῥηκῆς. κωρῶ. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς.
ῥηκῆς. κωρῶ. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς.
ῥηκῆς. κωρῶ. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς. ῥηκῆς.

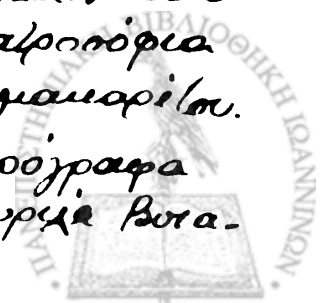

εν τῇ Πλαύτου τοῦ αἰγινηίου (φ. 137^ο 138^ο
 iud. αἰ. 152^ο). ἀλλὰ φαίνεται διὰ τὴν τὴν
 χρόνῳ οὐ μόνον ἀπεσπρώθη τὸ γλωσσά-
 ριον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διασκευάσθη[†] ἐν ὁρὸς τὸ
 γλωσσικὸν μέρος. καὶ ἐν τοιοῦτον ἀδαντάλα
 αὐτὸ ἐν ἀδαντικῷ κώδικει 4339 (167^ο κεν
 219): "Περὶ ἀντιεμβαλλομένων σημείων
 κεν". ἴσως ἐν καὶ ἐν κώδικει 7 κεν ἐν ἀ-
 δαντικῷ βιβλιοθηκῆ τοῦ Στ. Κρίνου² σ. 106:
 "ἔλεος πρόσωπος ἀν. χέρον τὰντὰ ἐσφριεὶν
 τὰ βέβηλα ἄλλο ἀντὶ δὲ μέλλο. ἀντὶ ἀνα-
 ρίας, χύρον δαμασιηνίω ζηρῶν (ὁ γὰρ
 τὸς ἴκε: ἀντὶ ἀναρίας σκινου χύρομα.
 XIX σ 723). Ἡ τοιαῦτα γὰρ ἐπίσης γὰρ
 ἐπὶ ἀντιεμβαλλομένων γλωσσάρια, ἀλλὰ
 ἐπὶ ἀντιεμείχθησαν ταῦτα τοῖς βυζαντινοῖς
 καὶ ἐπὶ τὴν τοσαύτην σιγῆσιν; ἴσως ἐν ὅ-
 τε ἐν ταῖς τοιαῦτα γλωσσάρια ἰσχυροῦτα
 ἐν ἀρχῇ ἐκείνου ὀνόματος τὸ ἀντὶ, ἴσως
 γὰρ διὰ τὴν σιλωμίας ἰσχυροῦτα τῶν ἀσφα-
 ρίων ἐν ἀρχῇ καὶ σιμίας, (δὲ γρηγοριῶ καὶ
 ἀνιστανίω παρρησιῶτα) καὶ ὅταν σιμίας
 ἢ ὁ ἀνεργαίως γὰρ μὴ διαγῶν τὸ τοιοῦτον
 ἢ ἐν τοῦ κώδικος γὰρ ἐκείνου ἢ ἀρχῇ, τὸ-
 τε οὐδὲν ἰσχυροῦτων γρηγορία ἔχον γὰρ

ἐπὶ τὸ σημειωδι-
 στήριον.

ὁμοίον φωνήμα
 ἴσως ἐν κώδ.
 σ. 218 ἴσως ἐν τοῖς
 γρηγοριῶτα ἐν
 ἐν παρακλίσει
 ἴσως γρηγο-
 ῶτα ὁ γρηγοριῶ
 τοῦτο φαίνεται
 ἴσως ἐν κώδ.
 ἐν ὁμοίον
 ἐν ὁμοίον
 ἐν ὁμοίον
 ἐν ὁμοίον

ἴδ. Στ. Λαζάρου: Καταξογος τῶν ἐν ταῖς
 βιβλιοθηκῆ τοῦ ἁγίου ὄρους ἐκ. κώδικει
 Τομ. Β' σ. 63 ἴσως ὅπως τὸ κρηφαίον τοῦτο
 δὲ γρηγοριῶτα. ὅπως τὰντὰ γὰρ ἰσχυροῦτα
 πρὸς τὸν κώδ.: πρὸς τὸν κώδ. τῶν ἰσχυροῦτων
 Περὶ τῶν βιβλιοθηκῆ ἐν τῇ τῶν κρηφογράφα
 ἐν αὐτῷ ἴσως ὅπως τὰντὰ γρηγοριῶτα ἴδ. ἐν κώδ. κρηφογράφα βυζαν-
 τικῆ καὶ τοῖς ἰσχυροῦτων τῶν ἰσχυροῦτων σιμίας ἐν ἴσως.

σπογγών. ὅσες ὑπὸν ὄνυχιαρα φυλῶσιν
 πημῆνα ἕτε παρὰ τῷ Δουμαγγίω, ἕτε ἐν
 τοῖς χλωσαρίοις ἕτε παρ' αὐτοῖς τοῖς μεγά-
 λας ἰατροῖς δὲ ἰουουρίοις, ὅσκι, ἀλλὰ ἐπι-
 ριζοῦσιν αὐτὰ ἐν τοῖς συνωρυθμοῖς. π. χ.
 ἐν σφ. 41 πῆδποιν κὲ ἀνὴνθρον τοῖς κω-
 μίνου τοῦ μεζάνδιν ἰ φυλὸν διαφορῶτατοι
 (πρβ. Γαλην. 19, 733 : ἀνὴ κωμίνου μεζάν-
 διον). ἐν σφ. 107 κὲ αἰώνιτον θεωρεῖται
 σικκίνθρον κὲ ἰατροτεκτ ἰριδος, ἦτες, ἐς γνω-
 σιὸν εἶναι τὸ κωμίνον. ἐν τῷ αἰωνίλον ἀνή-
 ται ἕτε ἄλλο διαφορὸν γίνος (πρβ. Γαλην.
 19, 724 : ἀνὴ αἰωνίλου ἰριδος ἀρχίας ἢ
 ῥιφα). κ, ὁ κρείτος κωρεῖθρον ὅτε τὸ
 ἕμειδοβοτάνον ἢ ἰριμμοθουο "δῖνε ἕσον-
 ἰνθρον τὸς ερεθρεα σενταμῆμα, ἐν ἕ τοῦ-
 το εἶναι γίμει ὁμῆνθρος, αἰσοδὲδομῆμα
 φυλὰ ἕχοσα τὴν αὐτὴν ἐπέρχεται".¹

Παρηβαίνες τὸν ἐμειθῆ ὄσωσιν ἕμειθρον ἐν τῷ
 τῷ πηλωταίην τοῦ ἕδους τούτου ἕμειθρου
 τῷ ἄλλο ἐν τῷ ἕχομεν ἕμειθρον τὰ αἰσοδὲξω-
 μεν ὄσωσιν ὄσωσρον κ, ὄσωσῶνθρον τῷ
 χάνη. τὸ μετὰ χείρας φῆθημα. κ, δὲν ἦτο
 δυνατὸν ὄσωσῶνθρον κωρεθῶνθρον τοῦτο
 ἀνω ἕσορῶνθρον ἕφαθῶν κ, ἀνω μετῶν ἄρι-

¹ τὸ μεζάνδιον παρὰ τὸν Fraas σ. 132 εἶ-
 ναι ἢ nigella sativa, τὸ νῦν μαυρομῶν-
 τε λεγόμενον. ² ἐν δ' ἀνωτ. σ. 18.

ιστορικῶς Ἐρνέστος Μεγερ διηγεύεται ἡμῶν
βοτανικῆ ἀνοσίφην τὸν Ἑλλάδωνά. Μιὰ
τοὺς συγγραφεῖς πορὺλμιον ἔχον κροσοφίαν-
σιν ἡμῶν καὶ οἱ παῖδοι!

γ) ἑπισταμένη ἔρευνα καὶ σταχυοχότους
σάντων τῶν ἰατροσοφῶν. ταῦτα οὐ μῶ-
νον ἐχῆδος ὀνομασίαν φύτῃ περιλαμβά-
νουν, καὶ κροσοφίαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπο-
γνωστὰς χροσοφίαν ἀνοσίφην, ἔστι
πορὺλμιον καὶ (ἴδι καὶ καὶ τόσκατε-
ριὸν κροσοφίαν).

δ) Χροσοφίαν τῶν Λατίνων
συγγραφεῶν Κεῖσου, Πλενίου Κοροσφίαν-
τα, καὶ ἄ. διὰ τὰς ἀνοσοφίαν κρο-
σοφίαν κροσοφίαν. δι' οὗ τῶν εἰσο-
φίαν ἀνοσοφίαν καὶ τοῦ κροσοφίαν τῶν,
διὸν μετὰ κροσοφίαν κροσοφίαν καὶ κροσοφίαν-
σάντων τῶν ἑχῆδος καὶ δὴ καὶ κροσοφίαν
κροσοφίαν τῶν ὀνομασίαν. ἴδι καὶ κροσοφίαν
κροσοφίαν καὶ κροσοφίαν τῶν κροσοφίαν, οὐ μῶν
τὸ de re medicina ἔργον τῶν κροσοφίαν κρο-
σοφίαν καὶ κροσοφίαν, καὶ κροσοφίαν καὶ
καὶ ἔργα τῶν κροσοφίαν καὶ κροσοφίαν, ὁ

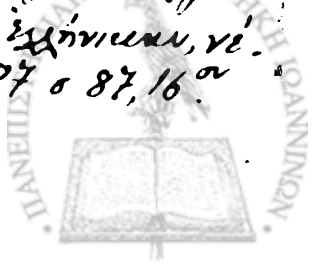
1 Botanische Erläuterungen zu Strabos
Geographie 1852.

2 Ὁ Κροσοφίαν κροσοφίαν τῶν ἰατροσοφῶν
κροσοφίαν κροσοφίαν καὶ οἱ βοτανικοὶ ἑχῆδος
καὶ κροσοφίαν καὶ κροσοφίαν κροσοφίαν, καὶ κροσοφίαν
κροσοφίαν, καὶ κροσοφίαν κροσοφίαν καὶ κροσοφίαν
κροσοφίαν τῶν κροσοφίαν καὶ κροσοφίαν.

Isella Corciresa
Lora
Michele T. Pieri
1814 4^{μη}
Ευρωπαϊκά

νισήσαν τα φρούτα εν Ελλάδι οβείμια κ, ερε
δημοφυσίατα μέχρι σήμερον. Εν 2^η Ιουλι
ου Ανδροαγια (ελ. 1834-35) εβιδθη υω ο α
κωνογενε κενος η "Κερυραϊνη χερυς"
κωια μεταφρασης με τον Ιταλιου κ, εν ταυτα
αυτην ονομαα) αχιδλα δημωδη ονομαα προσιδεναι,
'Αρμυκινλη εωλυκω αρχαοδη δια τω ιστο
ριαν κω φυλω κ την εβαριθωον κω
ονομαα κω ο γευλααος κω Ιατροφω
σοφω ο μωυ. Ιωάνης Πύργω εν τοίω
αυαρεδμοις αυτου συγγράμωασι κ, δη
εν τοίς 21 τόμοις του φοιβου, αυτος φω
λος κωδιρωσας εν Ελλάδι τ' ο σωσημια
κω ιστορικω εβτασω κω φυλω. κωυλα
ετωμα κω εργα κωυ Πύργω κωυρι σήμερ
ετωα σωρεφωηλα, κ ανωγινωσων λα α
αχιδλα ου μωνον υω του λαου δια τα
κωυλα κ, οκτω σωγα αυτοι διδακω
λα, αλλα κ υω του λαου κωυρι. εν δε το 1^ο
τομω του φοιβου εβιδωμεν ο αυ
ζανωκωσ ανη κ βοι. κωωσωριον, η
κ' ονομαα κωυλο "φαρμακωυτικων
εβωμων κωυρακωωσων"

1. 651. Συμμελώνον οτε το κορυφωτον τοισουτου κωυλο κωωσ
ωριον εβιδωμεν ο κεν. Λαβιρας: Ονομακωυτικω
βοτανικη κωυρακωωσος (ηλοι κ αρχ. εβητικω κ, νε
αν, λατιν. κ ουγγρικω) κ Πισλα 1787 σ 87, 16^{ον}

νομίσθαι ἰεῖδεν. ἢ ἐν ἑαυτοῦ σκεδόν ⁴⁴ ~~ἢ~~
 ἀναφίκε. ἢ τοῖς θεοφρασίαν κ, Διοσκου-
 ρίδην' κ, ὠρυπαδῆ ἢ ὠρυσελορίση ἢ
 φουὰ αὐτῶν. ἀλλ' ἐμῆτο δι' ὅτι ἐπισηάσαι
 εἰς κηλὸν τῆν ἐπιλεγῆσθαι τοῦ ἔχθρος, εἶσαι ἢ
 ὠρυσελορία αὐτοῦ πρὸς ἱεραίνιον τῶν βοτ.
 ὄραν κ, ἰστορίας συνεχίσειν ἐν τοῦτον τῆν
 ὠρυσελορίσην ἐργασίαν τοῦ χυδράειχ, ὅσον
 ὠρυσελορίσην ἐργασίαν ἐν ἐμάδι τὸ σπουδαί-
 ον τοῦ το. δῖμα, χαμῶροι ἀγρίομα δια-
 γαί, βοτανικῶν τοῖς ἐργασίαν δόξης ἐπισημο-
 νικῆ κ, ἢ κη. ἰδνηκ. ἐπὶ ἰασί τοῦ τοῖς
 τὸ ἐργον τοῦ Γενναδίου εἶσαι ὠρυσελορίσην
 κ, δια τὰ δημῶδη ὀνόματα τῶν φυτῶν, ἢ τὰ
 ἐμάδα ἀποέρχονται ἢ αὐτηνείας, ἢ π.χ. τὰ
 κη κῦρπου ἰδα ἰοὶ ὠρυσελορίσην ἐργασίαν ἐρ-
 γασίαν τῆν Γενναδίου. εἶσαι ὄρυσελορίσην ἀγρίο-
 γον αὐτῶν δι' ἐργασίαν ὠρυσελορίσην κ, τὰ δημῶδη ὀ-
 νόματα τῶν φυτῶν" τοῦ χυδράειχ, ἢ ἢ ἔχει
 ἰοὶ ὄρυσελορίσην τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἐργασίαν. ἢ ἐν ἑαυτοῦ
 ἀφῆρα ὄρυσελορίσην τῆν ἀγρίαν τοιοῦτον ὀνομά-
 ζου κατὰ τοῖς σημεῖοις. Τοιοῦτον εἶσαι
 τὸν τὸ ἐργον τοῦ ἀγρίου τοῦ Γενναδίου, ὅτι
 τὸν τὸ ἀφῆρα ὄρυσελορίσην τὰ φέρη ἐς
 ἐργασίαν, ἢ ἰστορίας δευτέραν ἰδα. ἢ ὄρυσε-
 λορίσην τὰ οἱ σιγνήκ κ, ἀφῆρα αὐτοῦ ἐργασί-
 ζου τοῦ τοιοῦτον.

Ἰ Δυσλοχῆ πημοτά κ, ἀνὴν παραδομῶν.
 φαίνεται οὐ ὠρυσελορίσην ἢ ἄλλο κ, ἀπὸ τοῦ δὲ β-
 θορ κ, τῆσ. ἢ ἐν τοῦτον ἰδα ὠρυσε-
 λορίσην δὲ σιγνήκ (πρὸς. ἀμπρος. χυδράει-
 κη. ἰδα. ἢ ὄρυσελορίσην κ, κ, ἢ ὠρυσελορίσην
 τῶν φυτῶν π.χ. τὸν ἡμέρον ἡδυορμον τῆσ κ, ἢ
 mentha viridis, ἢ ἢ παρὶ οἱ ἄλλοι κ, ἢ τ. m. p. p. p. p.
 (σ. 409), ἢ ὄρυσελορίσην κ, τῶν οἰωγίτων τῆν ὄρυ-
 σελορίσην! κ. ἢ. κ, τοῦτο δὲ οὐ ὄρυσελορίσην δι'
 ἢ ὄρυσελορίσην, ἀλλὰ μόνον Γενναδίου (ἢ δ. βοτ. μετῆμα
 τὸ σ. 1-10.)

30 τριῶν ἰατροσοφίαν, ἀλλὰ δὲ ἴσα ἐ-
 σταχυολογήσμεν. διὰ τὴν ἑξακρίθωτον
 ὀρθὴν ἐμπειρίαν τῶν ἐν τοῖς χροσσο-
 οῖς τοῦτοῖς ὀνομασίαις. τὸ ἔργον ἡμεῖς
 κατ' ἀρχὰς ἐπεξετύναμεν καὶ ἐν ταῖς τῆς
 ἱστορίας βιβλιοθήκαις χειρογραφῶν κα-
 δέωμεν, ἀλλ' ἀναγκάσμεν ἐν τῷ περιοδικῷ
 τῆς ἐτοιμασίας "Ετανος" ὅτι ἐπίσταν.
 τὸ ἔργον δὲ ὑποκαθίσταται ἡγεῖται ὁ δὲ δεικνύσθαι
 περιωρισμένον ἐν ταῖς βιβλιοθή-
 καῖς τῆς ἀνατολῆς. ἡ ἐμπειρία τοῦ ὑπο-
 κείμενου τοῦτοῦ ὑμῶν ἀναβάλλεται ἄλλοι
 τῆς ἀριστερίας τῶν χειρογραφῶν. ἀλλ'
 ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ τῶν χροσσοοφίαν τοῦτο
 ἡμεῖς ἡναγκασμένοι δ' ἴμαστον φυτόν
 τὰ ὀρθὰ ἐκτελεῖται ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἀγγλῶν
 γὰρ, καὶ ὀρθῶν τοῦτο ἐκρησῖμυσεν ἡμεῖς
 αἱ ἀριστερία τῆς συντάξεως τοῦ ἱστορισμοῦ
 λεξιμοῦ τῆς βοτανικῆς, ὅσοι ὄντες παρὰ
 τῆς ὑποκαθίσταται δὲ δὲ ἔχει μεγαλειότητα
 ἐπίσταν τῶν συντάξεως φελολογικῶν ἔργων, ἴσταν
 δὲ ἐπίσταν ἡμεῖς ἡ ὑποκαθίσταται ἐν τῆς ὑποκα-
 θίσταται τοῦτο τῶν ἀνωτέρω χροσσοοφίαν.

Τοῦτο ὑποκαθίσταται διὰ διανοικτικῶν
 ἡμεῖς διαίτησιν αἱ ὑποκαθίσταται ἐν τῆς ἔργων καὶ
 ὑποκαθίσταται τῶν ἀρχαίων καμῖναι, τῶν ἰα-
 τρῶν, τῶν βοτανικῶν, τῶν παρρησιολογῶν, τῶν
 Γεωπονικῶν καὶ γ. καὶ δὲ τῆς ὀρθῆς ἰατρο-
 σοφίας, τῶν ἰατροσοφίαν. ἐν τῆς ἰατρο-

1 Philologica acta, Ετανος, Τόμ. V σ. 131.

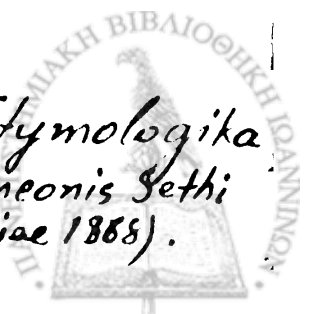

Ἡ χύσση ἢ ἡσὸς ὀργανισμὸς μεταβι-
βῆσαι διαρκῶς· ὑπάρχει δὲ ἢ αὐτὴ ἐλπί-
φοσιὸν τοῦ Κραυχιλλοῦ νομον: "πάντα
ρεῖ." Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει ἐνεκα διαφο-
ρων συνθηκῶν τοῦ βίου ἡμῶν: μεταβολαί
ποσειαί, κλιμαρολογηαί, ἰσοκλήσεις τῶν
λαῶν ἢ ἀνάμειψις ξένων στοιχείων, ταῦτα
πάντα δημιουργοῦσι τὴν παραίσθησιν ἐ-
σάφους τὰ φράγματα ἢ μετ' αὐτῶν τὰς
χῆμας. ἢ οὕτω ἐκφυγεῖται μὲν τὸ ὑπάρχον
τῆς χύσσης ὑψηλόν, ἀλλ' ἐνεκα τοῦτοῦ ὑφί-
σταται ἢ οὐκ ἀχρηστὴν ἀχόωσιν τῶν χῆμα
σφί' ἢ τοὺς φθόγγους, τοὺς λύσους ἢ τὴν ση-
μασίαν. ἰσχυραὶ δὲ τὸ παλαιὸν ἰσχυρο-
ρεῖ ὑπὸ τοῦ τοῦ. ἢ τοῦτο ἀνελκεῖται ἐν
μέρος ἢ ἐν τῷ ἀνώγει τῆς χύσσης ~~ἐπιβίβασ-
σας~~ τῶν τῶν τοῦ λαοῦ. ἰσχυρὸν δὲ βραδύ-
ἢ ἢ μετ' ὄχιον ἰσχυρῶς ἢ ἐν τῇ γραφο-
μῆν ἢ μάχισα ἢ τοῖς συγγραμμάσι
τοῖς ἐν χῆμα τοῦ λαοῦ ἰσχυρῶς ἐνοῖς.
ἢ πόφαι νόμον τοῦτο παραμύθη τῆς
παρατηρεῖται ἐν τῇ χύσση τῶν ἰατρικῶν
βελτίων. ἐν τῇ ὑφίμα ἀσθενεῖσαι καὶ ἐν τῇ
ἀνθρώπων ἢ τοῦ λαοῦ: ἀπὸ τοῦ χῆμα-
δου χῆμα τῶν ὑφους τῆς χύσσης ἰσχυρῶς
τοῦ ἰσχυρῶν, ἢ ἐκφυγεῖται ταῦτα ἀμέ-
σως μὲν τὰ ἐν ὑπὸ Ἀποκρίους τοῦ ἐν Καρίου

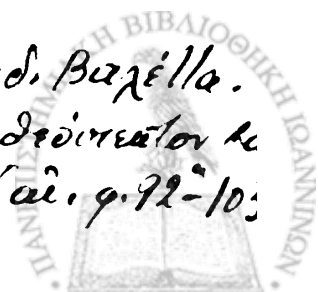
Αλλά μνιά των Γαληνόν σπεδόν ἐμείωρε ἢ μαυροβιη.
 ἐμάνιος ἢ τοῖς συγγραμμάσι τῶν ἰατρῶν. Λαμβάνει ἰ-
 δέαντες ἐν τῆς ὑπό του Ideler ἐπιδοκίμου ἐπιλογῆ
 τῶν ἐλασσόντων ἰατρῶν. ἢ οὗτοι δὲ οἱ μέγιστοι τῶν αὐτῶν
 τοῦ Ὄρυθαίου ἢ ἐξῆς προσημῶσιν ὡς ἐπιλόγηστον τῶν
 ἀθηναίων ὄρους ἢ τῶν φουγῶν ὀνόματα τῶν ἑλληνικῶν.
 π.χ. κύβος ὑποκίθου, ἢ ὀφθαλμοδυσχά ὀνόματα ἢ ἐν
 πολλοῖς διακρίσει τὸ τίον τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος. ἢ ἀσι-
 μιμα, ὅ οἱ σαλακοὶ ὀνόμαζον ἢ τὸ αὐτὸ ὀνόμαζον
 ἰσπία ἢ ὁ Πλαῦχος Αἰγινίτης. Ὅτι δὲ ἢ ἀρχαιότερον
 διὰ τῶν γραμματικῶν ἢ τῆς τιμῆσιν τῶν σαλακοῦν.
 μιν ἤξερε ὁ κριτικός τῆς ἐπιστήμης γραμμῶν γλώσσας
 ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως ἐδίδαξεν ὁ Reitzenstein². Τὸ
 τίον δὲ τοῦτο πύρινον τῶν κένων. Κατὰ τὸν 1 αἰῶνα
 διὰ ὁ Σπιδ ἔγραψε τὸ Περὶ τροφῶν διὰ τῶν οὐλογῶν,
 τὰ σαλακῶν κίθων τὰ κίθων ἦσαν ἀγαθὰ ὀνόματα, οὐδε-
 τον εἶδη ὁ χάος ἔχε τὰ ἀθηναίων ὀνόματα μεταβαλλόμε-
 να ἢ παραμορφώματα διακρίσει, ἀλλὰ ἢ ἐνὸς σαλα-
 κῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἢ τῆς γλώσσας ἢ ἐπισημῶν ἐπισημῶν
 ἐπισημῶν ἢ αἰ κί : πρβ. Σημειώματα, ἢ ἢ ἐπισημῶν γλῶσσας.
 Παιδεία ἢ οἱ κίθωνοι⁴. Βερνίκου καὶ ἀγαθῶν
 να ἀγαθῶν⁵. Τὸ κίθωνον ὑπὸ τῶν Γαληνῶν σπεδόν,
 κίθωνος ὀνομάζεται⁶. Κίθωνοι τῶν κίθων καὶ τῶν
 ἐπισημῶν τοῦ Πλαγμαίου καὶ Βουζ. κίθωνος, τοῦ κίθωνος
 Πορφυρογενήτου τὰ ὀνόματα ἢ κίθωνος ὀνόματα: ἀμι-
 σμα, γαζίμα, ἢ κίθωνος, ἢ κίθωνος, ἢ κίθωνος, ἢ κίθωνος,
 καὶ κίθωνος, καὶ κίθωνος, κίθωνος, κίθωνος, κίθωνος, κίθωνος.

¹ 5, 15. Τομ. 2, 364, 10. ² Geschichte der griech. Etymologika
 σ. 378 ³ σ. 73, 13. ⁴ σ. 83, 15. ⁵ 27, 21. ⁶ 70, 1. Simeonis Sethi
 syntugma de alimentorum facultatibus (Lipsiae 1888).

Μάρτην ὁ ὕψατος τῷ φιλοχόμῳ, οἷός φῶμος, φρῶσ. 47^ε
καίτε διά τε τῷ Ἱατρικῷ παρασημαίω καὶ ἐπιστολι-
μαίω διακρίβῃ ἐπὶ διαφόρους φίλους ὑποστηρίζων τῆν
ὑψηλὴν διακρίβῃ, καὶ εὐθανορδοῦμενος τὰς ἀπὸ τῶν χέ-
ξεις ἀμαρτανίας, ἱκενοχόμῃ τοῖς τότε Ἱατροῖς γρά-
φει ἐπὶ τὸν Μητροπολίτην Χαριεπόδιος Ἰαχαρίαν
τὰ δὲ: "οἷς γὰρ, ἡμέροι, λέγω, ἀπὸ ἰωσουφίς μὲν νομί-
ζεται τὸ ἰσχυρόν, σέσχευ δὲ τὸ Ἡράκλειον πάντως,
καὶ οἷα δὲ βατράχισον, τὸ μικρόν κρινεταί κεκοδόνιον,
καὶ ἀπὸ μὲν ἰσοχίου τιδύμαχος, καὶ ἰσοταμοχίμῳ ἰό-
χευμάνιον. καὶ ὁ μὲν μίχα χαμαίμῳ καὶ ἀκυλός πα-
ρασημαίαντα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀπὸ μὲν ἡ ἀρμενίανη,
καὶ μὲν ἄλλῃ φῶμος βουτανῶν ξένοις ὑποφελούσι
καὶ καιροῖς καὶ χρεῖαις καὶ ἐνύμασιν". Τὰ πρῶ-
τα βουδίζουσι τὴν ὁδὸν, καὶ αἱ λέξεις ὑποφελούσι
τῆ τούτων χρεῖα. Αὐτὸ καὶ αὐτὸς ὁ ὕψατος τῷ φιλοσο-
φῶν ὁ ψυχῶς καίτε καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχυμοῦ, ἐν οἷς, οὐ
μὲν τῶν ἀνωτέρω, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἰσοῖς χρεῖαι: μουμο-
ταρτα, μὲν ἰσοῖς μουμα, μαζιζάνιον, τετραμμουρα, λε-
φτόμαρον, νετόν, φουχάωσιν καττ. 2

φωμῶν ἐπιστολαί. σ. 544 ἐπιστ. 231 ἴεδ. Βαχέλλα.
τοῦ ὑποφελούσι καὶ σφουγιάτου ψευδοῦ ἐπὶ τὸν δευτερεῖον κα-
τὰ τὴν Μονομαχίαν ἐν κωδ. Βοιχαῖ 84 τοῦ XIV αἰ. φ. 92-105

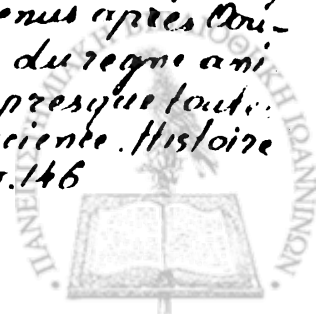
Περὶ τὴν ἕξτασιν τοῦ φαινομένου τοῦτου τῆς
 μεταβολῆς ἐν τοῖς τοῦ φυτοῦ ὄντοισι ὑπόκειται
 τὰ ἀποχρηδόμενα ἐν ταῖς καὶ τὰ ἰατρικὰ ἐπι-
 φωνῶν τὴν ἀναστάσεων καὶ τὴν σιγῶσιν ἢ ἄλλοις
 ἰσχυροῦ ἐν τῇ ζωῶσιν ταύτῃ ἔνεκα τῶ ὑποχω-
 ρήσῃ καὶ ὑποχωρήσῃ τοῦτον ὀνομαστικῶν ἕνεκα
 ποικίλων ἐν τοῖς διαφόροις πεδίοδομοις
 καὶ μὴ σιγῶσιν, καὶ ἰατροσόφια καὶ τὰ
 βοτ. γλωσσάρια, δὲ ὑποσώσασθαι δὲ κα-
 τὰ τὸ δυνατόν τὰ ἀναμαρτυρήσῃ τὰ αἶτια
 τῶ σιγῶσιν ταύτης καὶ ἰσομαρτυρήσῃ τὰ ἴσως
 μαρία. δὲ ἕτησῃ τὰ αἶτια τῶ γλωσ-
 σικῶν ταύτης μεταβολῆς καὶ τὸ ὅσον αὐτῆς
 παρουσιάζεται, κατὰ ὑπερίδους στασι-
 κῶν τῶν ἐπιφωνῶν τῶ φυτοῦ, διακρινόντες
 τὰ τὰ τῶ ὑποκαμῶν καὶ τὰ βάρβαρα τῶ ἕτη-
 κῶν. θὰ διερευνησῃ δὲ ὑπὸς τοῦτοισι,
 τὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητα τῶ καμῶν, καὶ τὰς
 σιγῶσιν ὅθεν ταῦτα ὑποέρχεται. πρέπει να
 ἕμεθα ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου ταύτης πεποιθί-
 ναι ὑπὲρ τῆς αὐθεντίας τῶ χρησῶν, καὶ κατὰ
 ὅσον ὁ γράψῃ ἴνοι αὐτῶ. διὸ ἐν ταῖς
 ἀποδοῖς ἀρμῶν τῶ χρησῶν: δὲ ἀρμῶν καὶ
 τὰ γλωσσῶν γλωσσάρια, ἀλλὰ ὑποκαμῶν καὶ
 τῶ τῶ αὐτῶ τῶ σιγῶν διερευνησῃ δὲ ἴσως
 μαρτυρήσῃ ἀσφαχῆ γνῶσιν κατὰ ὅσον
 ἰσχυροῦ τὰ ὄνομα ἀπασιφινόντας ὑπὸς
 τὰ ὑποκαμῶν, καὶ ὁ λόγος δὲ τῶ κατὰ ὅσον
 δυναμῶν ἐν τῶ χρησῶν τὰ ὑποκαμῶν
 τῶ τῶ φυτοῦ ὑπὲρ ὁ λόγος. Ἄρχόμεθα
 δὲ αὐτοῦ τοῦ Γλωσσάρου.

φαι του ερμηνολόγου! η ως προς την διαίρεσιν
 της φων. ημερινη την μεθοδον ην εφηρμοσαν με-
 νος η ην φωσυχίαν η δι' ην εσοσύν τον υπολειν-
 ωτερον διαγινώσκουσι¹. αλλ' εσημειωθη τα κοινά εν τοις
 φηοις γόρρα ήσαν ημεφανίστερα (στόμα, κοιλία)
 η αι ήργμααι αιώλεραι, εν δε τοις φυλοίς αφανίτε-
 ρα (πρβλ. οζω, δι' ωσυχουν τυ φυτον η, ισοιμήρον η
 χαλασιν ήσπεν μαδύχου. σμυγιον δε μενδεν είναι,
 κοινόν λαβιν, ο πασιν υψάρκη μαδάσπρ τοις φυ-
 οίς στόμα κοιλία 1,1,10), ηναχμιασθη ο εσθόφραδης,
 τα βασισθη κιαυδα τοις εμείνω τω οργανω δ-
 σα είναι " ημεφενίστερα η, λεμειντερα" η, εμφανη,
 ταις αισθησται ωροσκηθλουσι, η ούκι γούσιν ωσχε
 εσθητα εσθησται αιταλομιας η, χελουργιας. οσον
 ειπεί κε ηφω. μορφη του φυλου. (πρβλ. 1,1,1 η 4).
 οδω ηροποιουσι την κεφαλαίωδη διαίρεσιν των
 φυλων ης δένδρα, δαιμνους, φρύγωνα η ισοα² (1,3,1)
 εσπελα η " τα μίχισια η κοινά των πλειστων: ρί-
 θασ, μαυχους, αφριμονας η μαδδους" (1,2,9), η
 ηρο, δι' ταις ούσιωδης αυτω διαίρεσας καλιτα-
 ξεν τα φυλα ης διαίφωρα μεγαλα αδροσίσηματα η
 ης ωρος λόσχηρια, χρωμα, ιουιενόηλα, θιανόη-
 λα, τραχύηλα, χυιόηλα ηττ. ο' ης ωρος την ατο-
 μοιόηλα η ανισόηλα (υποροκη η εαχίητες), η
 γ' ης ωρος λόμην κεντα ηλοι την δισιν ηνα
 λήχουσι τα γόρρα η, την διαταξιν, η δ' ης χερσαί-
 α η υποροθια. " Λεν είναι δι' ημεφας ηφιας η ιαχνη
 η αυτη διαίρεσις των φυλων, καταληρει ο ορφανί-
 σμα, με οχα αυλα τα χαλλίσηματα, οταν μιάμεστα
 διαρρηθι, ης λω ωριων τον εσπισίμεν, θήμα, η, ολα

¹ Christ. 'Iστορ. κα Ελ. λογοτιχν. Τομ. Β' 171 (μισταφρ. Bibl. Μαρασιν).

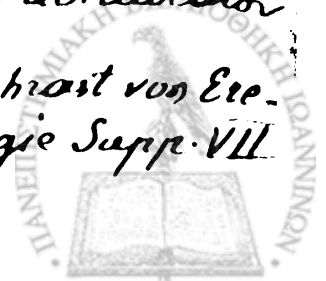
² Cette classification due à Linné, n'a laissé que bien peu de choses à faire aux siècles qui sont venus après. Ce sont ses grandes divisions et subdivisions du regne animal sont étonnantes de précision et ont presque toutes résisté aux acquisitions postérieures de la science. Histoire des sciences naturelles, Paris 1845 Tom. A. p. 146

ω, ης άνω ουδωδωκ ουλος δα ηλο ε δειν τω
 τωσω διασωρησιον εν λεγω ελε αυουσημα.
 τωσωρηλον υγειον, τω σωδωση, καδ' ον λωπον
 δειραξεν αυλο. τω οτε εσωφραδη η τω ξινω
 σωατηρησεω, εδω ο ιδιος τω εφεταση εδωλο-
 ρισος η ανδραει, τωλο ουδωδη υσωρημα αυλον.
 υδρωι μαδω η εδωδωση τω υσωρησιω.
 μεν αυτω τω λωουλον. αλλα δει ειναι η, ευρησ
 ειν λωουτων διηγησεω τω ανωρη ης τω αχνη
 ηνοιαν. πριου δει τω κωανιση η, τω εσωρηδη-
 σιαν αυτω μεδ' ης διατηρησε τω ιδιας απο
 τω σωατηρησεω τω αχνη " περατηρω δε
 υσωρησε ο σφω ουλος τερμωνος, οτε υδω-
 φραωλος εχε τωμεω ανωσωρητω, αχνη
 ανωρησε αυτω διαφορα φυτα, αχνη δει
 πριου τω εγνωρηεν ειν περιουειω.

Κατα τα σοβαρα ταυτα του Meyer εωικε-
 ρηματα κατα τα λεμωλια ο Cesar Kirchner
 εδωρησε η σωμη υοι τωσωρηλον τω ηνωμεν
 του Sprengel. ουτω εν δωδωτη σωρημαλια
 μετα ποχυμερη εφωσηω τω ερχωλο υσωρη-
 σιου καλαρημε ελο σωρημα " οτε παν
 λο ειν λωις δυοιν ερχωι του υσωφραωλου περιω-
 ρμεω σωρη τω τω φυτω ιστοριας η τω παρα-
 δωση, δει εδω ουτε εσωρησεω ο ιδιος, αχ
 α σωρησωρησε τω τω αχνη μαρηρησε
 η διηγησε " ανω ερχω " 3

1 Κραχηωρι η χωδωλοχοω σωρηχωρη ην σωρηωι
 εν 5, 9, 3-5 πριε τω τω σωρηωι τω ανδραειω δει ε-
 ται δυνατω εμη τω σωρηχωρη σωρη εδωρηωλοω
 ανδραειω. 2 Meyer I σ. 150.
 3 Die Botanischen Schriften des Theophrast von Ere-
 ros, in Jahrbücher für class. Philologie Suppl. VII
 σ. 473.

τῶ ἀθανάτων; εἶναι χυσιπρόν λόφαιτόμε^{το}
 ἢ τὰς μετ' ὑποκρυπτικῆς τῶν νευτέρων Γερμα-
 τῶν, οὔτεναι διενεω λῆξων παραγίνονται δι-
 αριεῖς εἰς μετρολογίας παραγόμενοι τὰ κρι-
 ματα τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων. "Ἄν ἡ ἀσο-
 φη ταύτην ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ θεοφράστου
 ἠγῆδων, δὲ εἶχονεν ὑποαινετικῶν κἀνέτρα
 ἐπὶ τούτου ἐκ τῆ ἀρχαιότητος ὑπὸ τῶν ἀρι-
 στάρχων καὶ ἀριστοφανῶν, οὔτεναι ἐξηγήσαν
 κατὰ τῶν νεωτέρων τοῦ θεοφράστου, ἀφ' ὧ
 καὶ κατὰ τὸν μετέωρον κείμενον, ἢ εἶχονεν.
 Ἀλλ' οἱ λοιποὶ αἰσιστάτοι καὶ ἀνεφαρειαί
 κἀνέτρα γνήσια ἐπορεύοντα εἰς ἀγνοίας.
 ὁ θεοφράστος δὲν ἐμελετήθη εἰσεῖν, οὔτε ἐξη-
 σινηθή εἰσαρκεῖ, ἀλλ' οὔτε καὶ κἀν κἀνέτρα
 κἀνέτρα. ὁ Hinderlang ἔοχατος κἀνέτρα, ἢ
 ἐχῶναι, διερευνήσας αὐτὸν εἰς τὸς λόγους
 σικκίον γίγρος ἀποφαίνεται τὰ εἶναι: "εἶχονεν
 τῶν ἀρχαιότερος συγγραμμάτων ἀποτοχολογία
 διενεω μετρολογίας (am stiefmütterlichsten)
 ποσοτικῆς ἐπὶ τὰ βοτανικὰ ἔργα τοῦ θεο-
 φράστου ἢ εἰσοσίμη. καὶ ὁ μὲν Ἰωσοφράστου
 ἔργον ἐκ τῆ ἀρχαιότητος τὸν Γαληνόν, ὅσους
 κἀνέτρα αὐτὸν κἀνέτρα τῶ κἀνέτρα,
 ὁ θεοφράστος, ὅσους δὲν κἀνέτρα τὰ εἶναι
 τοιοῦτον οὔτε ἐκ τῆ ἀρχαιότητος οὔτε καὶ κα-
 τὰ τῶν νεωτέρων χρόνων. δὲν εἶρε κἀν
 τὸν ἄνδρα, ὅσους ἀνεγράψαν τὰ εἶναι αὐ-
 τόν, ἀφ' οὔ οὔτε ὁ πλείσιος κἀνέτρα τὸ
 τοιοῦτον." 1

1 ἐν δ' ἀνελ. Προχ. σ. 1.

γνώων τῶν ὑποβήματων τούτου ὁ Sprengel:
 "Est haecem glaublich mit welcher Bestimmtheit Sprengel oft auf ganz unzulängliche Indicien gestützt, die Pflanzen der Alten zu bestimmen magt. Gleichwohl dürfen seine Verdienste auf diesem dornigen Felde nicht verkannt werden; er hat viel geleistet, und seine Leistungen würden verdienstlicher sein, wenn er nicht mehr hätte leisten wollen, als er vermochte." Μοῦνος χειρὸν ἰὼ' ἰσχυρὰ ἀπὸ δούλου διὰ τοῦ Hugo Bretzl ἀρχελα μεθόδου ἔργα ὑπὸς τῆς ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου.¹

Ἀλλὰ οὗτος συνελθὼν, τὸ ἀγνοεῖν μὲν τοῦ βοτανικοῦ ἔργου τοῦ Βερολίνου, ὅτι ἰσχυρὰ τὸν ἀναγνώστην διὰ τὸν ἰσχυρὸν τῶν περὶ τὰ φύλα ἔκδοσιν, ἢ ἰσχυρὰ μάλιστα, καὶ ἴναι αἱ ὑπὸς τούτου εὐμοχία ἐξάμιστα τῆς οὐκ οὐκ ἐν ἡσυχίᾳ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ διότι ὁ ὑψηλὸς ὑπερβαίνει μὲν τὰ μακροπρόθετος ἀπομνημονεύσας οἱ μὲν περὶ τῶν φύλων τῆς ἔκδοσιν ἀπομνημονεύσας αὐτὸν χωρῶν, Νουμμοδονίας ἔργων, Κρήτης,

¹ Νομ. I 187. ? Hinderlang ἰδ' ἀνωτ. σ. 1.

Πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ κέρματα ὁ συγγραφεὺς
 ἐπιμαρτυροῦν καὶ ὁμιλίαν καὶ περὶ τῆς χλω-
 ρίδος τῆς Ἐρυθραίας Ἀραβίας καὶ κατὰ
 ὑπερῆγον οὐκ ἐπιβεβαιωμένη καὶ περὶ τῆς ἐξω-
 τῆς περὶ Κραμύου σίγγας κίρας (4, 7, 1)
 ἴνδα μεταμορφώσεως καὶ ἀποχιδουμένων καὶ περὶ
 κίρας ὑπερῆγον καὶ ὑπερῆγου φύλου κίρας
 καλοῦμένου (4, 6, 4). τῆς δ' Ἀραβίας ἀνα-
 φέρει "μύμηλας ὑπὸ τῆς δαμάσκη" φύσκει-
 τους "οἵτινες ἀποχιδοῦνται ὑπὸ τοῦ ἡλίου"
 (4, 7, 1) καὶ περὶ ἑνὸς χιδομεδῶ δένδρου ἰσχυ-
 ρήτους ἑνὸς ὑπερῆγου (4, 7, 2) περὶ τοῦ
 γένους καὶ ἐξῆς ἄλλα ὑπερῆγου ἰσχυ-
 ἀτάκτους ἢν τῶν ἐν Ἰνδῶν ἀποσταλέτων ὑπὸ
 Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐν τῆς δαμάσκη φύσκεινα μέ-
 χρι οὗ μὲν ἀπὸ τῆς ἐν τῶν ὑπερῆγου χρώμα φαίν-
 ἰσχυρὸν ὅμοιον τοῖς φύσκεισι, ὁπόταν δὲ ἐξενε-
 χθῆναι τῆς ὑπὸ τῶν ἡλίου ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
 ἰσομοιοῦσθαι τῶν ἄλλων φύσκειν δὲ σκοτεινοὺς χιδο-
 τους ὑπερῆγου καὶ τῆς δαμάσκη, οὓς οἰδεύουσιν
 διαγροῖν τῆς ὕψους ὑπὸ τοῦ ἀκτινισμοῦ. δαμά-
 σκη δὲ τῆς τοῦτοῦ χιδομεδῶ: φύσκει γὰρ
 δένδρου ἄλλα τὸ μὲν χρώμα ἰσχυρὸν ὅμοι-
 ον κίρας βοῶν, τοῖς δὲ ὅμοις ἰσχυρὰ καὶ ἀσπ-
 κίου ὑπερῆγου. ταῦτα μὲν εὐρανοῦσθαι μὲν
 ἢ ὑπερῆγου καὶ ἐν τῆς ὑπὸ τῶν ἡλίου ὑπερῆγου
 μετακαταστῆναι τὸν σίδηρον διασπῆσαι γινώ-
 σθαι καὶ ὅταν αὐτὸν ὑπερῆγου κατὰ τὸ ἔν τῶν
 (4, 7, 3).

Οὕτω γὰρ ὑπερῆγου ὑπερῆγου καὶ πε-
 ριωρομένου ὑπερῆγου οὐκ ἐπιβεβαιωμένη καὶ περὶ
 τῆς ὑπερῆγου καὶ δαμάσκη ὑπερῆγου
 φύσκειν ὑπερῆγου ὑπερῆγου κατὰ τὸ ἔν τῶν

1 Ἀρραβίδου, λόγος Κερνι. σ. 10.

65

Humboldt, ἀσφαλτοσάς "ἔργον τὸσδε τῶν ὄσων
εἰς ἀνέφευγον, εἰς τοιοῦτον οἶον ἢ ἀρχαίου
δὲν εἶδε ἔχον" 1 .

Ὡς συμπερασμα ὄχνη ταιῖς τῆς κερῆ
τῶν κερῆν τῶν ἀσφαλοσάτων ἐρεῖνης ἡγεῖν
κερῆν τῶν τῶν, ὅτι ὄσων μᾶλλον οὐκ ἔστι
ταῖς ὑποκείμενοι βαδύτης μὲν κ, οὐδὲ
μακροκλίτης ἐρεῖνης, κατὰ τοιοῦτον ὅπρᾳ
αὐτὸν δαυμασῆς τῶν κερῆν αὐξάνει.
οὐκ ἔστι ἡ κερῆν κερῆν κερῆν κερῆν
κερῆν τὰ ἀσφαλοσάτων κερῆν τὸ δὲ κερῆν
εἰς τὸν κερῆν κερῆν κερῆν κερῆν
κερῆν τὰ ἐλάδος βοτανικῶν.

πλάκα γράφει γὰρ ὑπὸ τοῦ Kirchner συμ-
περάσματα.

Ἡ ἰστορία τῶν ὀρυκτῶν τῶν φυτῶν κει-
μαρὰ τῆς γεωγραφικῆς αναφερομένη πρὸς
τὸν Kirchner ἀρχίζει ἐν 550'. ὁμοίως γοιπὸν
ἡ ἱστορία ἀδόμενος ἀποσαφῆς τὸ ὑπὲρ φυτῶν ἔρ-
γου περιγράφεται ἐν 6 ἰστοριῶν τῶν φυτῶν
φυτῶν. ἀλλ' εἶναι ταῦτα μόνον ἄσπεροι ἄρ-
χῆται ἢ ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀσπίου καὶ τοῦ τοῦ
φυτῶν ἱστορίας; τὸ τοιοῦτον φαίνεται
ὅτι παραδέχεται ὁ Ὀρφανίδης. "ἀλλὰ δὲ ἦτο
ὡχρὴ μὲν τὴν ἐπιπέδου καὶ τὸ τοιοῦτον",
λέγει ὁ Kirchner' ἢ τὴν καὶ φυτῶν καὶ τῶν
ἐν τῇ ἐπιπέδου παρατάξει βιβλαίων ἰστορίας
καὶ τῶν συγγραμμάτων, ἡσασαν ἄλλα ἴσως
γνωστὰ αὐτῷ καὶ ἡμῖν, ἀλλ' ὁ σκοπὸς
τοῦ ἡμετέρου βιβλαίου δὲν ἦτο ἡ συγγρα-
φὴ τῶν βιβλαίων, ἵνα συνηλθῶσιν
εἰς τὸ αὐτὸ ὄγκον τὸν φυτῶν ὄγκον
τον. οὗτος ἢ τῶν ἴσως ὑπορχόντων φυτῶν,
οὐκ ἔστι καὶ ἀποσταθμιστικὸν ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῶν
τὰ περιλήψεις καὶ πρὸς διδασκαλίαν ἡμι-
κλήρη. διότι τῆς μὲν μὲν αὐτῶν ἦτο
ἡ ἱστορία τῶν ὀρυκτῶν καὶ ἐν γένει καὶ βιο-
λογίαι τῶν φυτῶν, καὶ ἡ ἀναγκὴ τοῦ ἰστορ-
κομένου ὄγκου καὶ τῶν διειρητικῶν διειρη-
τικῶν ἐν ἀπόδοσιν καὶ ἐν ταύταις διειρη-
τικῶν. ὅσον καὶ καὶ ἴσως ἀναγκαστικὰ. διότι ἢ τῶν
ὑπορχόντων ἐπιπέδου ὅσα ἦσαν αὐτῶν χρεῖ.

1 ἰστορ. ἀντ. σ. 481 ἐν τοιοῦτον περισσοῦ ἀριθμῶν ἕως καὶ ἰστορίας καὶ Ὀρ-
φανίδης, ἐν ἀντ. σ. 10 "ἐν τῇ 9 βιβλία καὶ περὶ φυτῶν τοῦ
ἱστορ. ἀναφορῆσαι ἐπὶ τῷ βουφύτῳ" 2 αὐτ. σ. 14
3 αὐτ. σ. 478

67
ωσάντα λαμβάνει τὰ ὑπό τῷ Κιρχηνερ συμ-
πρασματά.

Τὸ σύνολον τῶν ὀνομασίων τῶν φυτῶν τῶν
ισαρά τῶν ὀρφανιστοῦ ἀναφερομένων κατὰ
τὸν Κιρχηνερ ἀρχαίως ἐν 550'. ὄλος λοιπὸν
ἰσπραδόμενος ἀποσαυρὸς τοῦ περιφυτῶν ἔρ-
χου περιφίεται ἐν 6 ἑκατοντάδας περιωπύ
φυτῶν. ἀλλ' εἶναι ταῦτα μόνον ἀσπρὸι ἀρ-
χαῖοι ἰσπρὶφην ἢ τοῦ ἀσπρῶν πρῶτον τοῦ
φυτικῶν θάνατον; τὸ τοιοῦτον φαίνεται
ὅτι ἰσπρὶδέχεται ὁ Ὀρφανιδης'. "ἀλλὰ δὲ ἦλο
ωσάνη μὴ ἀπὸ τῆς ὑποδοχῆς τῆς τοιοῦτον",
εἶπε ὁ Κιρχηνερ' ἢ ἢ τῶν φυτῶν τῶν
ἐν τῷ ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα βιβλαῖω ἢ ἰσπρὶστα
ἰσπρὶστα συγγραμῶν, ἢ ἰσπρὶστα ἢ ἰσπρὶστα
ἰσπρὶστα αὐτῶν τῶν ἰσπρὶστα, ἀλλ' ὁ ἰσπρὶστα
τοῦ ἰσπρὶστα βοιωτικῶν δὲν ἦλο ἢ ἰσπρὶστα
φῆ ἰσπρὶστα βοιωτικῶν, ἢ ἰσπρὶστα
εἰς τὸ αὐτὸ ὄλον τὸν φυτικὸν ἰσπρὶστα
τον. οὗτος ἢ τῶν ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα φυτῶν,
οὐκ ἔστι ἢ ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἐν τῷ ἰσπρὶστα αὐτῷ
τὰ περιωπύ τῶν ἰσπρὶστα διδασκαλῶν τῶν
ἰσπρὶστα. διὸτε ἰσπρὶστα αὐτῶν ἢ ἰσπρὶστα
ἢ ἰσπρὶστα τῶν ὀρῶν τῶν ἰσπρὶστα ἢ ἰσπρὶστα
λογίας τῶν φυτῶν, ἢ ἢ ἰσπρὶστα τοῦ ἰσπρὶστα
ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα τῶν ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα
ἢ ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα
ἰσπρὶστα ἢ ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα
ἰσπρὶστα ἢ ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα
ἰσπρὶστα ἢ ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα
ἰσπρὶστα ἢ ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα ἰσπρὶστα

1 ἰσπρὶστα σ. 497. ἢ τοιοῦτον πρῶτον ἰσπρὶστα ἢ ἰσπρὶστα ἢ ὁ Ὀρ-
φανιδης, ἢ ἰσπρὶστα σ. 10. ἢ τὰ 9 βιβλία τῶν περιφυτῶν τοῦ
ὀρῶν ἀναφέρονται ἐπὶ τῷ 600 φυτῶν. 3 αὐτ. σ. 14
3 αὐτ. σ. 498

Τὰ τῆς Ἀκαθηγορίας φυτὰ ἀνέρχονται
ἐν 247 ἀπὸρ δίνεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ
τῷ Kirchner ἐν τῷ βιβλίῳ ἀγαθηγορίῃ τετα-
ξίνα μὲν ἂν οὐκ ἔστιν ἰσραηλῶν.

Τὰ ἐν τῇ Β' ἀκαθηγορίᾳ φυτὰ περιλαμβάνει
Βανουσιαι ἠ.σ. 494 497. ἐν τοῦτοις περιλαμβάνει
ὁ Kirchner 128 (κατὰ τὴν ἐξὸν δὲ ἀριθμη-
σιν 129) φυτὰ, ἀπὸρ ἐν τῷ περιλήμῳ περιλαμβάνονται
διὰ τῶν φράσεων, ὅτι καλοῦσιν, παλαι-
μνον κ.τ.τ. ἢ ἀποφαίνονται ὅτι ταῦτα ἴ-
σαν γνωστὰ τῷ Ἰσραηλῶν κ.τ.τ. ἢ παρὰ τὴν
αὐτὰ παρ' ἄλλων συγγραφέων, ἰσραηλῶν-
ἐν τῇ ἰσραηλιτικῇ αὐτοῦ θεωρίᾳ, ὅτι τὸ
ἐπὶ τῷ ἰσραηλῶν βοτανικῆς ἐπιγραφῆς
παρὰ ἰσραηλιτικῶν συγγραφέων. ἔτι καὶ
ἐπὶ τῷ ἀντικείμενῳ ἐπὶ τῇ ἀποφάνσει ταύτης
ἰσραηλιτικῆς, ἀπ' ἴδου κ.τ.τ. καὶ διδοῦναι ἢ ἐν
μορῆ κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἢ συγγραφέων διὰ τὴν
ἰδίων αὐτοῦ ἴσραηλ. δέχονται καὶ ἰσραηλιτικῶν
συγγραφέων ὅτι τὸν ἐπὶ τῷ ἰσραηλῶν ἐπιγραφῆς
κ.τ.τ. καὶ τῷ ἰσραηλῶν ἰσραηλιτικῶν ἐπὶ τὸν ἰσραηλι-
τικόν κ.τ.τ. μὲν ἰσραηλιτικῶν ἐπιγραφῆς κα-
ταλαμβάνει κ.τ.τ. ἐπὶ τῇ ἐπιγραφῇ τῷ ἰσραηλῶν
τῷ φυτῶν κ.τ.τ. ἢ τῷ ἰσραηλῶν συμπεριλαμβανόμενα.

*) Κατὰ τὸν ἰσραηλιτικὸν ἰσραηλιτικὸν ἐπὶ τῷ ἰσραηλῶν
ἰσραηλιτικῶν, κ.τ.τ. ἐπὶ τῷ ἰσραηλῶν ἐπὶ τῷ ἰσραηλῶν
ἀποφάνσει ἐν τῷ ἰσραηλῶν ὄνομα. διὰ τοῦτο ὁ συγγρα-

1 ἠδ' ἀπὸ τ. σ. 483. 493. ἢ εἶναι δι' ἑαυτὸν
ταῦτα ἀπὸρ ἀπὸ τῆς ἰσραηλιτικῆς ἰσραηλιτικῆς κ.τ.τ.
ἄλλα ἰσραηλιτικῶν ἀπὸρ ἰσραηλιτικῶν π.χ. 5, 7, 8
κ.τ.τ. 17, 14 κ.τ.τ.

β) Παχάινι, τὸ μαζοῦμενοι ἰδίως ἐπιμαρτυροῦνται
 διακριτὸν ὄργανον πρὸς ἵσπε δὲ ὁμοίως
 μαζοῦμενος... ἀλλὰ... 6, 8, 3! μαζοῦμενος ἰδίως
 μαζοῦμενος ὄργανον 9, 18, 3. ἴναι δὲ (αὐτοῦ) ἰδιομορφοί τινες,
 ὡς πρὸς ἢ ἐπὶ τοῦ οὐρανίου μαζοῦ-
 μίνου ἐπὶ τοῦ μαζοῦμενου. ἢ γὰρ γὰρ ὁμοίως
 σπορίσιω... ἢ δὲ... ὡς πρὸς αὐτὸ τοῦ μαζοῦμενου
 σπορίσιω 9, 13, 6. ἴναι δὲ ἀποδείξις ἴαν
 δὲ ἰσχυροῦσιν ταῦτα ἠδὲν αὐτὰ προῦδῃ
 σίχουσι καὶ ἐπὶ μαζοῦμενοισι.

γ) Δυνήδης τὸ μαζοῦμενος χίρτοι καὶ ἐπὶ
 ἴναι σίχουσι ὡς πρὸς ἰσχυροῦσιν ἰδίως μαζοῦ-
 μενος ἀποδείξις, π.χ. προσημασμένου τὰ
 ἀποδείξις ἐπὶ χίρτοι ὁ ἰσχυροῦσιν
 ἀποδείξις τὸν ἰσχυροῦσιν: χίρτοι γὰρ δὲ ἐπὶ
 τοιαῦτα μαζοῦμενος, μαζοῦμενος, ἀποδείξις, χίρτοι
 καὶ, ἰσχυροῦσιν, ἰσχυροῦσιν καὶ ὡς ὅσα μαζοῦ-
 μενος μαζοῦμενος... ἰσχυροῦσιν μαζοῦμενος, ἰσχυροῦσιν,
 ἰσχυροῦσιν. οἱ δὲ μαζοῦμενος ἰσχυροῦσιν...

† ἴναι οὗτος ῥηθὴν
 προσημασμένου
 χίρτοι: μαζοῦμενος
 τὸν ἰσχυροῦσιν
 ἀποδείξις ἰσχυροῦσιν
 χίρτοι. 7, 7, 1

7, 7, 1. ἴναι δὲ ἰσχυροῦσιν ὁ Kitchner ὡς πρὸς
 τὸν ἰσχυροῦσιν οἱ ἰσχυροῦσιν χίρτοι ἰσχυροῦσιν
 χίρτοι: μαζοῦμενος τὸν ἰσχυροῦσιν τὸν ἰσχυροῦσιν δὲ ἴναι
 χίρτοι τὸν ἰσχυροῦσιν ἀποδείξις ἰσχυροῦσιν, ἴναι
 ἀποδείξις ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν, ἰσχυροῦσιν
 ἀποδείξις ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν, ἰσχυροῦσιν
 ἀποδείξις ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν 129. ἰσχυροῦσιν
 ὁ ἰσχυροῦσιν, δὲ ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν
 ἰσχυροῦσιν, ἰσχυροῦσιν δὲ ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν
 ἰσχυροῦσιν τὰ ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν, ἰσχυροῦσιν
 ἰσχυροῦσιν, ὡς ὁ ἰσχυροῦσιν δὲ ἰσχυροῦσιν
 καὶ τὸ: ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν!

δ) Μαζοῦμενος ὁ Kitchner ἀποδείξις ἰσχυροῦσιν
 τὸν ἰσχυροῦσιν μαζοῦμενος, χίρτοι, ἀποδείξις
 ἰσχυροῦσιν ἐπὶ τοῦ οὐρανίου, καὶ ἰσχυροῦσιν

ταῦτα ἴναι ῥηθὴν ὁμοίως ἐπὶ ἰσχυροῦσιν, ἰσχυροῦσιν
 ἐπὶ ἰσχυροῦσιν. καὶ κατὰ τὸν ἰσχυροῦσιν ἰσχυροῦσιν
 κατὰ τὸν W. Thielton-Wyer τὸ Delphian Ajax in The Journal
 of Philology Vol 33 pp 66 (1914) 191-192

μορφολογία αὐτῶν, ὅπως ἄλλωτε ἐν τῶν συνη-
 διόταται ἰσχυρῶς γίνονται, καὶ διαφόρα ζῆνα φυ-
 τα μὲν τῶν ὄσφιων. ἄσπρ μὲν ἔχουσιν
 ἰσχυρὰ καὶ ἑκατέρωθεν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ βο-
 τανισμῶ. πιδανὸν γὰρ ἐξ αὐτῶν τὰ ἰσχυρὰ
 καὶ ἰσχυρὰ ἄλλωτε, οὐδ' ἔτι αὐτῶν τὸ λοιπὸν
 καὶ τὰ ἄλλωτε τοῦ ἡμετέρου βοτανισμοῦ, τούτων
 οὐκ ὄντως φέρει τὸν ἕνα καὶ ἰσχυρὰς,
 ἢν προσδίδωσιν αὐτῶν ἢ αὐτοῖς παρατηρήσεις.
 οὐκ ἔστι δυνατόν ἵνα μὴ οὗτος ἰδίῳ ὄσφι
 ἰσχυρὰ τὸ φυτόν καὶ ἰσχυρὰ τὰς ἀλλωτε-
 γους ἰσχυρὰ καὶ βοτανισμοῦ παρατηρήσεις, περὶ
 γραμμῶν, στήριγμα, ἰσχυρὰς αὐτῶν καὶ ἰσχυρὰ
 ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ, καὶ ἰσχυρὰ τὰ ζῆνα τούτων
 φυτὰ καὶ παρατηρήσεις γινώσκον τὸ ἄλλωτε;

ἢ ἐν τῷ Γ' μαρτυρία ἰσχυρὰ καὶ ἰ-
 σχυρὰ, ἄσπρ ἢ ἰσχυρὰ ἀνή-
 κουσιν αὐτοῖς μὲν ἐν τῷ ἰδίῳ
 στον. ἵνα δὲ τούτων τῶν ἀριθμῶν 170
 : κατὰ τὸν Kirchner καὶ τὸν Hinderlang²

1. Kirchner ἰδ. ἀντ. 494. ἢ τούτων ἵνα ὄσφι
 ὄσφι καὶ τῶν ἰσχυρῶν μαρτυριῶν δι-
 ὄσφι ὁ ἀριθμὸς 550, τὸ στήριγμα τῶν
 παρὰ τὸν ἰσχυρὸν φυτῶν καὶ ἰσχυρὰ ὁ
 Kirchner σ. 497, ἀλλὰ μόνον 545...

2 ἰδ. ἀντ. σ. 175. ἢ τούτων παρατηρήσεις αὐτῶν

75

ονόουζος, ότοχειμή, όζυαίμανδος, όζύκεδρος, ό-
 πιτίω*, όσοβαχόσαμον, όριππεχία, όρισόεινον,
 όρμινον, όροβαίικη, όρυζον*, όστραγγί, όστρύη, ό-
 σφυίς*, ούϊγγον, ψάδος, ψαυαίδουσα*, ψέφυ*,
 ψηγαίον, ψηδος*, ψρούμηνη, ψερίς, ψέρνιζ, πύ-
 ζος, σάρι, σμεύδα*, σισυρίχκειον*, σιλανία*, σιω-
 λαχία, σσιραία, σσιγεφούρος, σσιμί, σσιγγυς,
 σσιραγγία, σσιχηγία, σσινδαμένος, σσιχοινία*, τει-
 τράχιζ, τευχίς, τέρυσι*, τραγάμανδα, τρυχο-
 μανί, τώρη, ύδρον, ύποχοιρίς*, ύφίαρ, σσιάσινα,
 φμόδρος*, φίως, φιύειη, φιύρια, φλόγιον, χαμά-
 βατος*, χαμαιδάρη, χαραιμία, κόνδρυχα!

εις συμπερίληψιν του μαλακόγου τω με-
 χρι κελού θεοφράστου γνωστον ημιν εις
 αρχαιοτητα φυτων υποσηνάωτε τον πίνα-
 να 49 ποιούμε σλακυχοχηδύνων εις
 αυτω από του θεοφράστου σιηγραφειν μη ύ-
 σαρχόντων δε εν αυτω? ταυτα η εχον μα-
 λακίσιαι άσπινδη άντιμαλασλαδύντα υψού-
 σιν εν ύψει, η άνημιον κ. λι κενά μέρη του
 θεοφράστου. κελού μιν φρονι ή κίτχηνη.
 άλλα φρονι ή ό θεοφράστος δε περιέ-
 λαβεν, εις εφρησαι, σιμωσαντα τον φυτικόν
 κούλον, άλλ' όσα ησαν αυτω χρισια.

τα φυτα ταυτα είναι τα εξη:

1. Hinderlang εις κελού εις βοτανικόν,
 όρους κελού εν παρα θεοφράστου: άνθηχη, α-
 σφαραγία*, θόρυπον, ικευδία*, δυϊόν, τριαιχία*, κέρ-
 σιον, κράδος, κράνον, κώδρον, λούτσον, μασιέχη,
 πέρσιον, πλάσος? σιμχία*, φαυχία. κελού όνο-
 ματα φυτων: όριζ, μεϊάς.

2. κέρνιλαι κ. ταυτα παρα κίτχηνη ενδ' αυτω. 1. 4928

Ἡ χύσση καὶ διοφράσιος εἶναι ἡ μαδερ-
 δῦσα ὑπὸ τοῦ διδάσκαλου αὐτοῦ ἐν τῇ Περσῶν.
 κτηνῆ σκατῆ ἢ κοινῆ, ἀλλ' ἰσοπέδη ἰσραηλι-
 τῶν δὲ δὲ ἀπὸ τὸν ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστή-
 μασι, αἰτῆς τὴν ἀρχὴν ἔλαβον παρὰ τῶν Ἰω-
 νων φυσιολόγων, ἰσπερὰ φημι μετὰ τὸν ἐν
 τῶν κ. κ. δὲ ἐν ταῖς Ἰωνικαῖς χύσσεσι τοῦ
 ἰσοπεράτους. αἱ χύσσιον τὰ δύο ταῦτα πρῶ-
 ματα ἰμορφύσαν τὸ ἄλλοτερον τοῦ ἀριστο-
 τῆτος ὑψος. ἀλλ' ἰσοπέδη οὐλο ἐξυμῆθη γεν
 ἐν Ἰωνικῇ ἀσασίᾳ, ἀλλ' ἐξασιδεῖδη ἐν
 τῇ Ἀρρεικῇ, ἐπέδρασε βεβαίως ἰσοχὺ ἐπ' αὐ-
 τοῦ κ. ἢ χύσση τῆς ἡμαθηνίας. ἐν ταῖς
 φύσει ὄρει αὐτοῦ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ, ἰσπερὶ δ
 ἰσοχὺ δὲ ἰσομῆθητο ἐν ὑψος περιου-
 γον κ. ὑψὸν. αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμασι φύ-
 σι ἰσοπερῶτον ἐν ταῖς ἀρχαῖσι, κ. ἐν τοῦ
 φυσικοῦ ὑψὸν ἰσομῆθητο βίου ἀνεχούσι τὸ ὑψὸν. ἐν ταῖς
 δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κτηνῆς ὄρει κ. ἀρχαῖσι
 ἀρχαῖσι ἰσομῆθητο παρὰ τοῦ ἰσομῆθητον
 τῆς ἀνατολικῆς τῆς ἐν Ἀρρεικῇ κοινῆς
 χύσσεσι. Ἡ ἐπιστή ἐν ταῖς τοῦ μαθητοῦ
 ὑπὸ τὸν διδάσκαλον, δὲ ἐξυμῆθητον ἐν
 ἀρχαῖς χύσσεσι, ἀλλ' εἶναι ἀρχαῖς φυσικῆς ἀρ-
 χῆσι. Ὁ Hinderlang ἰσπερὰ ἐν τῷ ὑψὸν τοῦ

ἰσπερὶ. Hinderlang ὑπὸ ἀνατ. σ. 181 κ. Καρ. Ὁ.
 Μαχίρου, ἰστορ. τῆς ἐκ. φασα. Τομ. Γ' σ. 306
 (μνηστρ. Μανφίτου).

Η ποιοτικός γίν ὁ χημοσιστικός δημοφιλὸς τοῦ
 σαρκὸς καὶ βοτανικῆς, καὶ λοιπῆς ἢ οὐσίας
 καὶ φροῦσεως αὐτοῦ. ἀλλὰ ποδὸν αἰσθητικῆ
 τὴν ἐπιχειρητικὴν τοῦ ἔργου ὑπόστασιν καὶ μορ-
 φὴν. ἐρχόμεθα ἴδη καὶ εἰς τὴν ἐπιχειρητικὴν.
 Ποδὸν ἠντικειμένου τὰς περὶ φύλιν φουσιολο-
 γίας γνώσεις ὁ νεόφραστος; ἔτι καὶ πηγὰς ἔ-
 χεν ὑπόθεσις; Βεβαίως οὐδεμία ὑπάρχει
 ἀμφιβολία, ὅτι ἐν ποσὶς μετὰ τὴν γίγνησιν ἔ-
 γαβε καὶ τὰ φράγματα, ἢτοι ἐπιχειρητικῆς προφ-
 ραστικῆς ἰσχυροῦ καὶ περιγραφικῆς φύλιν, καὶ
 τὰ ἀλλὰ ἐφαρμὰ καὶ ἐν τῶν ὀνομαστικῆς καὶ
 Β' κατηχηρίας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῆς σποραδικῆς
 μνημονογραφικῆς πηγῆς: ἀλλ' ἐν ποσὶς αἰ-
 τοιαῖτα πηγῆς ὑπονοοῦνται χωρὶς τὰ κα-
 τονομαστικῆς! Ἐν τῶν ἠντικειμένων ἐπιχειρητικῆς τὸ
 σπουδαῖον τοῦ φησὶς ὑπό τοῦ δεινοῦ τῶ
 ἀρχαῖα βοτανικῆ ἐπιχειρητικῆς τοῦ M. Well-
 mann. ἢ ἐδὲ καὶ φραγματικῆς διαφραγμα-
 τικῆς περὶ τοῦτο; οὐδὲς ἀρχόμενος ἐν-
 ταῦθα ποιεῖται τὸ ἐξ ἐπιχειρητικῆς φουσιολογίας:
 "Συνηθίζομεν μέχρι σήμερον τὰ ὀνομαστικῆς
 τὸν νεόφραστον τὸν πατέρα καὶ βοτανικῆς, καὶ
 τὰ διωρῶμεν αὐτὸν καὶ ἐπιχειρητικῆς τῶν βοτανικῆς
 ἐν τῆ ἀρχαιότητι σπουδαῖν, ἐν τῶ αἰνεῖται ἔργῳ.

1 πρὸς 3, 8, 1. τὴν ὅσιν ταῦτα καλοῦσιν ἄρτινα.
 κατὰ τὴν γὰρ τὴν 1, 8, 3 διὸ κατὰ τὰ ταῦτα καλοῦσιν
 2 Das älteste Kräuterbuch der Griechen, in Fest-
 gabe für Fr. Jusemühl. Leipzig 1878. 1-32.

81
Ζωὸν ἔχει τὰς ἐπιπέδους ἀρχὰς καὶ τὴν φωτὸν
ἐπὶ τὰς φυσικὰς ἐπιπέδους καὶ τὸν ἀπὸ
καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ θεωρητικοῦ ἰσχυρῶς τὸ δι-
κὸν συμπερασματικὸν ἐπιπέδον ἐπιπέδον ἐπὶ
αὐτοῦ βοτανικὴ φιλοσοφία, ἀλλὰ δὲ ἢ τοῦ δι-
κων τὰ ἐπιπέδον ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν καὶ ἐπιπέ-
δον τὸ ἐπιπέδον ἐπιπέδον τοῦ θεωρητικοῦ,
ὅπου ἢ τὸ ἀπὸ τὸν ἐπιπέδον τοῦ ἀπὸ τὸν.
καὶ ἦσαν οἱ ἐπιπέδον ἐπιπέδον τοῦ ἀπὸ τὸν.
ἐπιπέδον, καὶ τὸν οἱ τὰς ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέ-
δον τὸν ἐπιπέδον ἐπιπέδον καὶ τὸν ἐπιπέ-
δον τὸν ἐπιπέδον ἐπιπέδον, ἐπιπέδον ἐπιπέ-
δον ἐπιπέδον ὁ ἐπιπέδον βοτανικὸς; ὁ
Wellmann ἀπὸ τὸν ἐπιπέδον ἐπιπέδον
τὸ ἐπιπέδον τὸ ἐπιπέδον τὸ ἐπιπέδον
τοῦ ἀπὸ τὸν ἐπιπέδον ἐπιπέδον ἐπιπέδον
τὸν ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον ἀπὸ τὸν ἐπιπέ-
δον, ὅτι ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον ἐπιπέδον
τὸν βοτανικὸν ἐπιπέδον. ὁ ἀπὸ τὸν
ἐπιπέδον ἐπιπέδον, ἐπιπέδον ὁ Well. ἐπι-
πέδον, ἐπιπέδον ἐπιπέδον ἐπιπέδον ἐπιπέ-
δον ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον ἐπιπέδον, καὶ ὅτι
ἐπιπέδον τὸν ἀπὸ τὸν ἐπιπέδον ἐπιπέ-
δον.

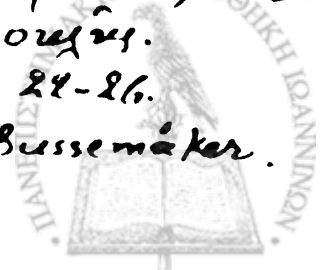
1 ἐπιπέδον ἀπὸ τὸν σ. 31.

μυον, τούτου εἶδος, ὀσσηάνιον κ, γήλαιον, σπώ-
 ροδον, φύσιγρι, στυμός ὄσσηον, μήλων ...¹
 ἄχα κ ἴδιον "περὶ λαχάνω" σύγγραμμα ἔγρα-
 ψεν ὁ Διοσκουρίδης καὶ τὸν Γαληνόν; ἴδα αὖ-
 θιόντων κωδικογράφων, κωδικογράφοι λαύλα, ἔχθρα
 εἰρημείου κ, λα στυάτωμα. κ καὶ λαύλα
 δύναμιδα τὸν Διοσκουρίδην τὰ ὀνομασθέντων τὸν
 κηλίων "πυλογράφον." Αὐτοκλή, ἢ τοῦ ἔρ-
 γου τοῦτου ὡς τὸ εἶναι ἄσκητ' ἐκὰρ τὸ
 ἀπὸ μνήσας περὶ δύο φίλων, οὐδεὶ ἔκρον γιν-
 ρητομένη. ὑποδίδω ὅτι ὁ θεογιαστὴς τοῦ Νικιάν-
 δρου εἶχε πρὸ ὀφθαλμοῦ τὸ ἔργον τοῦτο κ
 ἐκλήιδω ἀναφέρει ἑνὰ, ἢ σπουδακλήιδον
 τὸ εἶναι ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως: "Διοσκουρίδης δὲ τῆς κωνι-
 ντιν φησὶν, ὅφ' εἴ μὲν κραινεμον καλεῖσθαι, ὅφ'
 εἴ μὲν ἀπὸ κωρὶς ἢ δ' ἀπὸ τῆς ὀρέχωντος (sic) κ, κωνανείδα. κ
 ἢ τοῦ Διοσκουρίδου, ἀλλὰ λαύλα ἀνι-
 στανάκων, οὖν κ, κωνιγὴ καὶ τὸν ἴδιον, τὸ δ' αὖ-
 κωναν κ' ὡς τὸ κ' κραινεμον κ, ὀρέχωντον."² ἄχα δὲ περὶ
 τῆς ἀσκήσεως τῆς καλεῖσθαι ἢ κωρὶς ἔργον τοῦ
 ὀφθαλμοῦ "κωρὶς Διοσκουρίδου κραινετος λαύλα τῆς βοτανικῆς
 δύο, ἢ οἷς πρόκειται οἱ ἀρχαῖοι ἰατροὶ ἦσαν πνευμασμένοι
 τὰ ἀσκήσεως κ, κωρὶς λαύλα ἀνδρῶν.
 τῆς τῆς διωριαν κωρὸς τῆς κωρῆς. μάξιδα
 τὸ τὸ τοῦτον κωρὶς ἔρχεται κ, ἀπὸ ἀνεκλήιδων
 πῶς περὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἶχον οἱ ἀρχαῖοι.

+ ὁ δὲ Πλίνιος ἀνα-
 φέρει τὴν ἑξῆς λέξιν, φησὶν, ὅφ' εἴ μὲν κραινεμον καλεῖσθαι, ὅφ'
 εἴ μὲν ἀπὸ κωρὶς ἢ δ' ἀπὸ τῆς ὀρέχωντος (sic) κ, κωνανείδα. κ
 ἢ τοῦ Διοσκουρίδου,
 ἀλλὰ λαύλα ἀνι-
 στανάκων, οὖν κ, κωνιγὴ καὶ τὸν ἴδιον, τὸ δ' αὖ-
 κωναν κ' ὡς τὸ κ' κραινεμον κ, ὀρέχωντον."² ἄχα δὲ περὶ
 τῆς ἀσκήσεως τῆς καλεῖσθαι ἢ κωρὶς ἔργον τοῦ
 ὀφθαλμοῦ "κωρὶς Διοσκουρίδου κραινετος λαύλα τῆς βοτανικῆς
 δύο, ἢ οἷς πρόκειται οἱ ἀρχαῖοι ἰατροὶ ἦσαν πνευμασμένοι
 τὰ ἀσκήσεως κ, κωρὶς λαύλα ἀνδρῶν.
 τῆς τῆς διωριαν κωρὸς τῆς κωρῆς. μάξιδα
 τὸ τὸ τοῦτον κωρὶς ἔρχεται κ, ἀπὸ ἀνεκλήιδων
 πῶς περὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἶχον οἱ ἀρχαῖοι.
 (21, 140).

¹ B 68 d-e. πβλ. κ, B 61 c; Γ 120 d. 886 κ. α.
² ἢ δυοῖς μόνον κωρὶς ἢ τῆς 8 A σ 712 κωρὶς
 βοικηδάκων, κ, ἢ 19, 89 κωρὶς βοικηδέων, οὐ-
 λαύλα τὸ Διοσκουρίδου διορδ: Διοσκουρίδης.
³ ἴδ. παρὰ Wellmann ἠδ' ἀνθ. σ 24-26.
 3 Νικιάνδρου Ἰσθρ. 626, 23. ἠδ. Bussemaker.

-εἰς ἐπιπέδον τοῦτον παραδίδεσθαι ἢ ἰσοδυναμῶς,
 συγγραμμὴν δράστη τοῦ Λεομυχοῦ, ὅτις ἤνθη
 τὰ χαχὰνα καὶ τὰ ἄλλα ἐδιδόχεα τε φαρμακω-
 τιὰ καὶ φυτὰ ὑπὸ ἑστῆς ἐπιμέλειαι. ὁ ἐπιτρόπος
 τῶν θεωρητικῶν, οὐκ ὄντως, ἤδενε νὰ ἰσο-
 στήσει ὁ Wellmann καὶ ἐπιπλοὶ βοτανικῶν
 ἐπὶ τοῦτον ἰσχυρῶς σφραγισμένος βασιλεὺς. Ὁ
 Λεομυχὸς ἐπέργη μίσην πραγματεία πε-
 ρὶ φυτῶν, οὐκ ἐπιπέδον ἐν τῷ τε εὐχέον
 ἢ μὴ νὰ παραδοθῆ ἢ ἰσοδυναμῶς τῶν
 φυτῶν ἢ τροφῶν καὶ φαρμακῶν, καὶ ὄντος
 ἰσοδυναμῶς ἔγραψε καὶ ὁ Λεομυχοῦς τὸ
 ἔργον αὐτοῦ, ὀνομάσας αὐτὸ καλαμπριου-
 ριστάτα "περὶ ὑγῆς ἰατρικῆς". οὐκ ἰδίαν ἔτι
 ἀνεπίσημον παρὰ τῷ Λεομυχοῦ, ἐν τοῖς ἐπιπέ-
 διοις ἰσοδυναμῶς ὁμοίοις ἀνιστορίας, περὶ
 οὐδὲν μὲν ἢ διαπίστευσι τῶν φυτῶν, ἀλ-
 λὰ ἴσως μόνον καὶ συγγραμμὰ φυτῶν, ἐν αἷς
 ἰσοδυναμῶς ἀνεπίσημον καὶ οὐδὲν μὲν πρὸς ἐν
 ῥυθμῶν τοῦ ἔργου ἰσοδυναμῶς καὶ ἀνιστορίας,
 καὶ ἐν τῷ κεφάλαιον τῶν δυνάμεων καὶ θεωρητικῶν
 ὁ Λεομυχὸς καὶ ὁ ἐπιπλοὸς "χρυσόγραφοι" καὶ ἀρ-
 χαιότατοι. Ἄλλὰ τὸ πρῶτον ὁ ἐπιπλοὸς ἰσοδυναμῶς
 ἐπιπέδον ἵνα ὅτι δὲν ἀνιστορίας ἐπιπέδον
 ἀνιστορίας ὅτι ὁ ἐπιπλοὸς καὶ ὁ Λεομυχοῦς,
 ἐπιπέδον ἰσοδυναμῶς, καὶ ὁμοίως διαπίστευσι
 καὶ αὐτοῖς ὁ Wellmann ἰσοδυναμῶς ὅτι οὐτοὶ ἀναπέ-
 ρονται ἐν τῷ Λεομυχοῦ, τοῦτο δὲν ἀνιστορίας.

89
νου του θ' βιβ. ἐνλαύδα γυόμενα δὲ ἀν-
ταποκρίνονταί ἐπὶ τῆ ἀφιδεαν. ὁ σιω-
πὸς τοῦ βιβλίου τοῦτου, ὅσοι ἐπισημασθέντες
ἐν τῆ κωδίκου διεν, κρῖσι να παραδε-
χθῶμεν, ὅτι διαφέρει τὸ τῶν ἄλλων βιβλίων.
ὁ συγγραφεὺς περαιώσας τὸ ὄρον αὐτοῦ
περὶ τῆ βοιωτικῆ συγγραμμῆς, ἠδύκτου
να συνδέσῃ τὰς τῶσας θεωρίας καὶ ἀποκρι-
φὰς τῆ φύσῃ, καὶ τὰ ἰσχυρότητα τὸν κωδ-
λον τῆ τοιοῦτου ἀναλοδαίου γνώσιν
πρὸς ἀκριβετέρον ἐν τῷ βίῳ σιωπῶν,
στηνῶσας κἀντοῦ ἐπισημασθέντες οἱ ἀρχαῖοι
τὴν θεωρίαν ἐπὶ τῆ ἀφιδεαν. ὅτι τοιοῦ-
τον ποῦ εἶναι τὸ ὑποκειμενὸν τοῦ γέν-
ἐνλαύδα φαίνεται ἐξ ὅσων γινε αὐτὸς ὁ
συγγραφεὺς ἐν τῆ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ: "περὶ
τῶν σὺν τῆ φύσῃ ὅσα φαρμακώδεις καὶ ὅσα
ασπῆ, ἔχουσι δυνάμεις ἢ ἐν αὐταῖς ἢ ἐν
τοῖς ὄσοις ἢ καὶ ἄλλω τῆ φύσῃ καὶ τὸ ὄρον
ἢ ἐν φρυγανιῶν ἢ ὄσοις ἔχει τοιαύτας δυνά-
μεις καὶ ἀπὸ τῆ φύσῃ τῶν καὶ ὄσων καὶ
τῶν ἀσπῆ καὶ ὅσας ἔχουσι διαφορὰς, ἀπὸ
οὐδὲν ἢ ἄλλο φυσικαί εἶσι, εἶρηται." (9, 23, 6).
καὶ ἐν πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις βιβλίοις ἐπισημασθέντες
πρῶτος τοιαύτας ἀκριβετικῆ ὑφεικίας γνώ-
μας ἡμετέρας ἀφιδεαν. ἀλλ' ἐνλαύδα δεικνύ-
θη ὁ συγγραφεὺς ἀφιδεαν να παραδοχῆ
χρῆσιν τοῖς ἀναγνώσταις. καὶ οὐδεμίαν
ὑπάρχει ἀκριβετικῆ ὅτι τῆ φύσῃ τοῦ βιβλίου
τοῦτου ἠδύκτου κατὰ μίαν μέρος ἐξ ἐπισημασθέντες

μινὴν γὰρ παραβάτην τὸ Ἔβελχόν τοῦ⁹¹
 Θεοφράστου πρὸς τὸν Διοσκουρίδην¹ καὶ πα-
 ρατρῆ, ὅτι σχεφίονια ἰνλαῦδα ὑπὸς τὰς
 γινικίας γραμμίας δεῖ ὑφίσταται, ἀλλὰ γινόν
 ἢ πρὸς τὰς μεσομυρίους καὶ ὄνομαρα, καὶ "τοῦτο παρὶκε, εἴρη,
 μινὴν τὸ ἰνδύοισμον γὰρ ἀμφεβάμωμεν παρὰ
 πατρῆ, ὅτι ὁ Διοσκουρίδης ἔχεν ἢ ἀρχικητη-
 γινὴ τὸν ἰνδύοισμον"². ἀλλ' ἰαὶ δὲ ἰνδύοισμον
 καὶ ἰνλαῦδα συμφανία στήρης, τοῦτο ὑποφ-
 ρεῖται, ὅτι ὁ Διοσκουρίδης ἔχεν ἢ ἐν τῷ
 Θεοφράστου τὴν ἰνδύοισμον καὶ ταύτης
 ὑποφρῆσε πρὸς τὸν ἴδιον σιωπῶν. ἀλ-
 λά τὸ ἴδιον ἢ ἐν τῷ ἰνδύοισμον μερικῆ ἀσυν-
 φανίας τῷ δύο συγγραφεῖσι ὁ Well. ὅτι οὐ-
 λα εἶχον ἢ ἰσχυρὴν μίαν τὸν Διοσκουρίδην, καὶ
 πῶς ἀνοδοκίμωται τοῦτο, ἀφοῦ οὐκ ὁ εἶναι
 οὐκ ὁ ἔλεος μετρησῶμεν σου αὐτοῦ; καὶ
 ἰνλαῦδα ὁ Well. σπρεφεται ἰσὶ ἐνλασῶν
 καὶ ἰνδανολήτων, ἢ ἐνλασῶν, οὐδὲν τὸ δευ-
 τερόν καὶ βέβαιον δυνάει γὰρ ὑποσάμνη ἢ
 μιν δὲ ὄγκος τῆς σπρεφῶν. καὶ ἰσὶ μετρί-
 της αὐτοῦ: καὶ οὕτω τὸ φησὶμα⁹² ἢ ἰσὶ ἰσχυρῶν
 τοῦ Θεοφράστου ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ
 μινὴ ἰσὶ ἄγυλον, καὶ ἐνλασῶν τῷ δύο δε-
 δομένου οὐδὲν δυναοῦται γὰρ βαπλεῖν ἄγ-
 λους ἢ βοτανικῆ παλῖρας. ἢ ἰσὶ μινὴ ἀσυν-
 φανίας ἢ ἀρχαιότητος, δυνάει μιν ἢ παλῖρας ἢ βοτα-
 νικῆ τῷ Διοσκουρίδῃ.
¹ ἴδι γὰρ παραβάτην χωρία ἰνδ' ἀνωτ. σ. 5-20.
² αὐτ. σ. 4

Εἰς ἡμετέρας

Ἐν τῷ ραβινάτῳ πούτῳ ὁ Β. αὐτονομαῖς ἐν εὐαγγελίῳ
μυθῶν καὶ χρόνι τοῦ ἔργου ἔχον, ἐν γένεσιν
ἐν τοῦ συγγράμματος τοῦ τὰ σπουδαῖον ἐὰν φελα τοῦ
Προφῆτου καὶ Δουνοπίδου καὶ ἀρωατοῦ
ἐν αὐτῇ τὰς παρτίδας ἐκ, ἔχον τούτων δὲ τὰ μὴ
πῶς τὰ ἰατρικὰ φελα καὶ βολὰ καὶ ἕνεργη-
σίου ἔξῃ, ἔχον τὴν καὶ ἐν βιομηχανία,
ἔξ τῶ ἕως ἡμετέρας καὶ ἐν δὴ ἐν ἐν τὴν ἀρ-
τῆς καὶ τὴν ὁμοίαν πῶς ἔχον τὸ ὄνομα μῶν
καὶ ἡ φελα οὐκί δὲ καὶ ὁ τῶος ἐκ φελα καὶ
ὁ τῶος ἐκ τὰς αὐτῶν τὸ τὰς αὐτῶν τῶ
Β. ἔχον τῶος πῶς ἐν τῷ συγγράμματος τοῦ καὶ ἐν τῶ
ἐκ τῶος τῶος καὶ ἐν τῶος τῶος. Δὴ τὰ
ἐκ τῶος τῶος χρόνι τὰς αὐτῶν ἐκ τῶος
ἐκ τῶος τῶος τῶος τῶος τῶος τῶος.
τῶος τῶος τῶος καὶ τῶος τῶος τῶος
τῶος δὲ τῶος ἡ ἀποφῆσι τοῦ τῶος
τῶος καὶ δὲ οὐκί ἔξῃ τοῦ συγγράμματος
τῶος τοῦ Κονσάντ . . .
ἐκ τῶος τῶος τῶος ὁ Β. ἐν 1549
καὶ τῶος τῶος τῶος 1549. Κερα τῶος

τῆ χρονίῃ ἀρχῇ ἰσπανίας. μετὰ τὴν δὲ νοτ. ἀρχαίαν ἐπιθεσίαν ἰσπανίας καὶ
ἀνωτικῆς νεα γατὰ ἐν τῷ: Plantas aquilonales.

Sprengel (Χριστ. Κεράς) ἀν. ἰατρικῆ δεῖμῶν ἀναρτήσεων τοῦ ἀ-
καδῆ σοφῶν καὶ νοσηρείων. τὴν ἐκλῆν ἐν τῷ: Das entdeckte Geheimnis
des Vater im Baue u. in der Befruchtung der Blumen. öber ävrae äzi-
mlos - ἀρχαίων ἀναρτήσεων ἀναρτήσεων.

Pearson (C. H.) ἰσπανίας ἐ τῷ ἀναρτήσεων καὶ ἀναρτήσεων, ἀναρτῆσιν
ἐπιθεσίαν μεντοχίον. ἰσπανίας: Synopsis methodica fungorum. et Syno-
pisis plantarum, peribula δὲ ἐν ἰουδίον ἐ τῷ Claris generum.

Π. Ἡπῆριος ἐν Νοτ. ἰσπανίας 1813 ἰσπανίας ἐν Botanica σ. 69-74.

133-141, 189-195 μετὰ τῷ 1813 ἐν ἀρχαίαν ἀρχαίαν ἀρχαίαν τὸ ἀρχ-
ἀρχαίαν ἰσπανίας. ἐν τῷ: ἀναρτῆσιν τοῦ ἀναρτῆσιν ἀναρτῆσιν ἀναρτῆσιν
ἀναρτῆσιν τῷ ἀναρτῆσιν ἐν τῷ ἀναρτῆσιν.

Choses remarquables trouvées en Grèce, Asie, Judée, Egypte
Arabie etc. Paris 1554.

to the ... of ...
and ...
in the ...
The ...
the ...

the ...
of the ...
other ...
water ...
with ...

operation ...
division ...
of B. ...

